

Feyenoords Finale
TIRANA '22

Gerard Tuk

2022

Feyenoords Finale Tirana '22

Copyright © 2022

Auteur: Gerard Tuk

Omslag (en foto): Gerard Tuk

Correcties: Arjan van de Griend (SCR TekstPlus)

Druk: Pumbo.nl

Lettertype tekst: Cambria

koppen: Sports World

subkoppen en omslag: Droit Serif

ISBN 978-90-823962-2-5

NUR-code: 489

NUR-omschrijving: Sportverhalen

www.pumbo.nl/boek/tirana22

www.tirana22.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.tirana22.nl
tirana22@ziggo.nl



VOORWOORD

Toen ik bijna twee jaar geleden het eerste exemplaar van 'Beter dan de beste' mocht overhandigen aan Ben Wijnstekers, was dat met zoveel plezier dat de gedachten aan een tweede boek over Feyenoord al ontstonden. Een biografie van Wim Jansen, mijn favoriete voetballer aller tijden, zou mooi zijn, maar dat deed iemand anders al. Een boek over het seizoen 1982/'83, dat de opmaat voor het kampioensjaar zou betekenen, leek me ook wel aardig. Niet omdat tweede worden zo leuk is, maar omdat de weg omhoog toen al zo duidelijk werd ingezet. En 1984... Tsja. Kampioen worden met Crujff is toch meer iets voor Ajax.

Eerste worden, of tweede. Dat was wat we zeker wisten aan de vooravond van de finale van de Conference League. De laatste wedstrijd moest nog gespeeld worden, alle hoofdstukken van dit boek waren al geschreven. Op de laatste na. Ook dit voorwoord, de omslag en de titel waren gereed.

Eén hoofdstuk nog, en dan zou het boek af zijn.

U als lezer weet al hoe het afliep. Voor mij als schrijver is het nog spannend. Weet u het zelf nog, hoe het voelde? Die morgen dat u wakker werd, op woensdag 25 mei 2022...

Gerard Tuk
Delft, mei 2022

INHOUD

1. De vijfde plek.....	11
2. Werder Bremen.....	17
3. FC Drita (uit).....	24
4. PAOK Saloniki.....	31
5. Drita (thuis).....	37
6. Luzern (uit).....	44
7. Atlético Madrid.....	51
8. Luzern (thuis).....	57
9. Elfsborg (thuis).....	62
10. Elfsborg (uit).....	68
11. Maccabi Haifa (uit).....	73
12. Zes dagen, 9 punten.....	79
13. Slavia Praag (thuis).....	84
14. Moeizame oktobermaand.....	89
15. Union Berlin (thuis).....	92
16. Union Berlin (uit).....	98
17. Slavia Praag (uit).....	104
18. Maccabi Haifa (thuis).....	110
19. Na de winterstop.....	115
20. Partizan (uit).....	121
21. Partizan (thuis).....	127
22. Die ene uitwedstrijd.....	132
23. Slavia Praag (thuis).....	137
24. Slavia Praag (uit).....	143
25. Tussendoortje.....	148
26. Marseille (thuis).....	152
27. Marseille (uit).....	157
28. De derde plek.....	163
29. Bijna-nawoord.....	166
30. AS Roma.....	168

1. DE VIJFDE PLEK

Feyenoord – FC Utrecht, zondag 23 mei 2021 (2-0)

Voor de laatste keer klonk het fluitje van scheidsrechter Dennis Higler, op zondag 23 mei 2021, tegen tweeën in de middag. Er waren op dat moment niet veel mensen die dachten dat dit eindsignaal het begin zou betekenen van een trip naar Tirana, de Albanese stad die aangewezen was voor de eerste finale van de Conference League. Toch zou Feyenoord dáár eindigen: een jaar en twee dagen later, 2200 kilometer van Rotterdam.

Het was 2-0 geworden, destijds niet meer dan een pleister op de wonde. Thuis in De Kuip werd er gewonnen van FC Utrecht en dat maakte een klein beetje goed wat maar moeilijk te verteren was: de vijfde plek. Elf speelrondes lang had de club op die plaats gestaan. Achter Ajax, dat maar liefst zestien punten los stond van de nummer 2, PSV. Feyenoord werd geen derde en ook geen vierde: het eindigde op een straatlengte achter AZ en moest zelfs Vitesse nog net voor zich dulden.

Vijfde... Natuurlijk, als je twee jaar lang derde wordt en daarvóór vierde, dat ben je geen kampioenskandidaat. Maar dit was de laagste plaats in de afgelopen tien jaar. De landskampioen van 2017 was in dat tiental seizoenen twee keer tweede geworden en vier keer derde. Een vijfde plek, dat was deze grote club onwaardig. Vitesse had een prima eerste seizoenshelft en AZ deed het goed ná de winterstop. Maar op Rotterdam-Zuid wou het in deze competitie niet zo lukken.

Die overwinning op Utrecht gaf de teleurstellende ploeg alsnog een Europees ticket. Vijfde worden, daar had je na de zomer niet zo veel last van. Maar niet in Europa meedoen, dat ging je merken. Zowel sportief als financieel was Europees voetbal een must. En dat was dus toch bereikt, via de play-offs. Twee keer in eigen huis, met eerst stadgenoot Sparta over de vloer en daarna FC Utrecht.

Het aanwezige publiek liet horen dat het ergens om ging op die laatste zondag voor de zomer. Een finale van de play-offs om een Europees ticket is óók een finale. Buiten het stadion knalde er vuurwerk toen de spelers het veld betraden. Binnen klonk een gejuich uit duizend kelen.

De eerste grote kans ontstond al na honderd seconden. Een pass op maat door Jens Toornstra belandde op het hoofd van Nicolai Jørgensen, die tijdig vrijgelopen was en de bal over de lat kopte. Misschien was de voorzet net even te hoog. Duidelijk was al wel meteen dat de mannen in rood-wit wilden winnen.

In de negende minuut deed zich een komische situatie voor aan de kant van het veld. Trainer Dick Advocaat, die er kennelijk niet van gediend was dat alle geluid in zijn buurt vastgelegd werd, stond op uit de dug out en trok in koelen bloede een stekker uit een nabijgelegen microfoon. Zo konden kijkers niet horen wat hij zei, maar zijn actie was goed zichtbaar op televisie.

Na 21 minuten deed Orkun Kökçü een prima doelpoging door aan de rechterkant het zestienmetergebied in te dribbelen en in de korte hoek te schieten. Linksbuiten Luis Sinisterra opende de score halverwege de eerste helft met een weergaloos doelpunt. Hij soleerde over de linkerflank en ging het duel aan met Hidde ter Avest, die behendig omspeeld werd. Terwijl Jørgensen positie koos, schoot hij zelf hard in het dak van de goal. Doelman Eric Oelschlägel ging nog wel met zijn handen naar de bal, maar dat bleek zinloos. Dit schot was onhoudbaar.

De Kuip ontplofte. Dat deed dit stadion door de jaren heen wel vaker, maar nu waren het de bijzondere omstandigheden die meespeelden. Maatregelen in verband met de coronapandemie maakten dat er maar zesenhalf duizend toeschouwers waren. Die brulden alsof het stadion tot de nok gevuld was. Op de bank zat een trainer met vochtige ogen. Dick Advocaat, bezig aan zijn laatste wedstrijd, werd overmand door emotie. Dit ene doel moest nog bereikt worden, dan was het over.

Halverwege de tweede helft had Justin Bijlow een heldenrol die gelijkstond aan de prestatie die Luis Sinisterra eerder leverde. Met een prachtige reflex weerhield hij Gyranó Kerk van een doelpunt. 'Redding van de dag', zuchtte NOS-commentator Frank Snoeks. 'Misschien wel: redding van de play-offs.'

Feyenoord ging vol voor de winst en deze actie paste daarbij. In minder positieve zin bleek de drang om te knokken en te winnen ook uit vier gele kaarten. Die van Leroy Fer, een paar minuten voor rust, had ook een andere kleur kunnen hebben. Eric Botteghin kwam na een paar minuten spelen zonder kaart weg bij een te harde overtreding.

Pas tegen het einde viel die bevrijdende 2-0. Bryan Linssen startte precies op het juiste moment en stond net niet buitenspel toen Steven Berghuis, nog maar net over de middenlijn, hem met een perfecte pass vrij voor de keeper zette. De sprint van de aanvaller was zo briljant ingezet dat het nauwelijks voor te stellen was dat hij niet buitenspel stond. Maar hij deed het allemaal prima. Op de rand van het strafschopgebied haalde Linssen hard uit in de rechterhoek. Precies toen de klok op 89:00 sprong, verdween de bal in het doel.

De zes minuten extra tijd werden er zeven. Het 'You'll Never Walk Alone' galmde al van de helaas zo matig gevulde betonnen tribunes. Opnieuw klonk er vuurwerk. En daarbovenuit het 'Dickie bedankt'. De 73-jarige Dick Advocaat stond op van zijn bank en zette zijn laatste wandeling in over die prachtige grasmat, nog één keer naar de spelerstunnel. Onderweg ernaartoe probeerde aanvoerder Berghuis hem over te halen om nog even afscheid te nemen van het publiek. Dick gebaarde dat hij niet wilde, wijzend naar zijn ogen, waar de tranen al opkwamen. 'Dat is de passie van iemand die altijd wil winnen', zei Berghuis later. De speler kwam in de loop van het seizoen best wel eens in botsing met zijn ervaren oefenmeester. 'Maar dat is logisch als je te vaak verliest', zei hij daarover zelf tegen de pers.

Die vijfde plek was inderdaad aan vermijdbare nederlagen te wijten geweest. Thuis viel dat nog wel mee. In het meestal lege stadion leek er toch nog een soort twaalvende man rond te spoken. Nipt werd er verloren van AZ (2-3), dat een prima seizoen speelde. Minder draaglijk was de 0-3 tegen de latere landskampioen. Helaas kwam Feyenoord ook zes keer niet verder dan een gelijkspel, waarin het dan ook nog eens niet vaker dan één keer scoorde. In uitwedstrijden werd er vier keer verloren, zelfs van de uiteindelijke hekkensluiter, ADO Den Haag. 'Vijfde worden met Feyenoord is niet goed', zei de terugtrekkende trainer. 'Gelukkig gaan ze Europa in. Mijn spelers hebben gevochten als leeuwen. Daar ben ik trots op, ik kan ze nog raken.'

Dick wou nu niet in de schijnwerpers staan. 'Ik sta toch voor paal als ik in zo'n toestand een ereronde ga lopen', zei hij. 'Ik ben ook geen type dat graag op de schouders gaat. Het is goed zo.' De tranen van Advocaat trokken de aandacht van televisie en kranten, maar hij was niet de enige in de staf die vertrok. Voor een groot deel van de staf gold hetzelfde. Assistent-trainer Cor Pot, maar ook clubarts Casper van Eijck en teammanager Bas van Noordwijk. En minder bekend: performance coach Rick Cost. Een nieuwe trainer zou aantreden. Een nieuw tijdperk misschien ook.

Bekend was al dat Eric Botteghin weg zou gaan, net als Bart Nieuwkoop en Nick Marsman. Maar de speler die één minuut voor het verstrijken van de reguliere speeltijd die puike pass gaf, had daarmee ook zijn laatste daad verricht. Hij werd in het seizoen 2020/'21 derde in het rijtje van topscorers en zelfs tweede in de lijst van meeste assists. 'Ik heb nog een jaarcontract hier', zei Berghuis ontwijkend na de wedstrijd. Wie weet welke keuze hij korte tijd later zou maken, vindt het een zure uitspraak. Ja, hij had nog een jaarcontract. Maar het punt was of hij echt van plan was om dat uit te dienen. Twee dagen later antwoordde hij op die vraag nogal vaag, toen het Algemeen Dagblad die stelde. 'We zijn goed met elkaar en vooral eerlijk

naar elkaar toe', luidde het toen. 'Er zijn al veel clubs geweest waar ik Feyenoord niet voor wilde verlaten. Wat er nog komt, zien we wel.' De namen van de partijen waartegen hij 'nee' zei, bleven ongenoemd.

Het was bijzonder hoe deze speler die een zeer waardevolle bijdrage leverde in het zojuist geëindigde seizoen terugkeek op enkele mindere momenten van hemzelf. Hij kon zich soms heel moeilijk inhouden als het even niet lekker liep. 'Die rode kaart tegen Heerenveen vond ik zelf niet zo schokkend', zei Berghuis daarover. 'Een eerste gele kaart voor een overtreding op Joey Veerman en bij de tweede was ik iets te laat. Die tegen Vitesse wil ik niet goedpraten. Maar als je zelf op het veld hebt gestaan, herken je dit wel. Vitesse was beter in De Kuip. We waren niet in control. Ik ben er niet erg van geschrokken, in tegenstelling tot veel anderen. Al neem ik het mezelf wel kwalijk, hoor. Ik kreeg twee duels schorsing en miste ADO uit en Ajax thuis.' Spelers van die laatste ploeg zou hij het volgende seizoen nog heel vaak tegenkomen. In de eigen kleedkamer.

'Die rode kaart tegen Heerenveen vond ik niet zo schokkend', had hij dus gezegd, maar die betekende wel de uitschakeling in de beker. Althans, de kaart zelf niet, maar velen zagen daarin wel een kentering. Toch schoof Dick Advocaat destijds na het verloren bekerduel de schuld niet op zijn aanvoerder. 'Deze speler is zo met zichzelf en het elftal bezig. Zo bezig om alles goed te doen. Berghuis is een winnaar. Hij weet zelf wel wat hij verkeerd heeft gedaan. Moet ik dan ook na iedere wedstrijd dat hij bepalend is geweest, zeggen dat hij het goed heeft gedaan?'

Je wilt er als Feyenoordsupporter niet meer aan terugdenken, maar het stond in die uitwedstrijd voor het bekertoernooi 1-3 tegen Heerenveen. Het leek een gelopen race, tot aan die kaart. Toch verweet Dick Advocaat dat niet in eerste instantie zijn aanvoerder. 'Als je kijkt naar de persoonlijke fouten, dan schrik je wel. We hebben van onszelf verloren, niet van Heerenveen.'

We zitten niet meer in de beker en niet meer in de Europa League', zei hij toen broodnuchter. 'Uit die toernooien kun je geknikkerd worden, maar het ging mij tegen Heerenveen om de manier waarop. Het heeft weinig zin om daar heel lang bij stil te staan. We moeten nu voor de tweede plek gaan. Ik weet dat jullie als journalisten elke keer een verhaal moeten maken, maar uiteindelijk komt het ware verhaal pas na de laatste wedstrijd.'

Dat laatste was dan wel weer een aardige uitspraak. Die play-off tegen FC Utrecht was niet het laatste, maar juist het begin, waarna het ware verhaal zou komen. Het verhaal over de weg naar Tirana.

2. WERDER BREMEN

vriendschappelijk – zaterdag 17 juli 2021 (2-1)

FK Dečić had het kunnen worden, de eerste tegenstander in dat Europese avontuur. Een ploeg uit Montenegro, waar zelfs de kenners in Nederland maar weinig over wisten. Het werd die andere, ook bepaald geen bekende: FC Drita. FK Dečić is allang vergeten, maar die andere naam zou een symbool worden voor hoe moeizaam Feyenoord aan de League begon.

Voor de beide mogelijke eerste tegenstanders gold dat ze een ronde eerder hadden moeten beginnen. In de eerste voorronde van de Conference League troffen die ploegen elkaar twee keer. Thuis in Kosovo won Drita met 2-1, nadat de bezoekers al na drie minuten op een 0-1 voorsprong waren gekomen. Al snel werd er orde op zaken gesteld en ook de return in Montenegro eindigde in winst.

Feyenoord mocht dus later van start, in de tweede voorronde van de Conference League, dat nieuwe toernooi, waar vanwege het niveau wat schimpend over gedaan werd. Maar als je dan toch meedeed, dan kon je maar beter die voorrondes overleven. Liever meedoen in de strijd tussen clubs die wat minder hoog aangeschreven staan, dan zelfs daar niet staande blijven. De inkomsten uit het Europese voetbal konden bovendien goed gebruikt worden.

In Rotterdam werd er enkele dagen voor die eerste wedstrijd nog geoefend tegen Werder Bremen. Een naam die groter klonk dan FC Drita, maar dat toch vooral dankte aan zijn verleden. Bremen werd landskampioen in hetzelfde jaar als Feyenoord: het seizoen 1992/'93. Voor beide zou dat niet de laatste keer zijn: Werder Bremen eindigde ook in 2004 nog bovenaan in de Bundesliga. Dat was inmiddels vergane glorie. Nu dit team in Rotterdam-Zuid aantrad, was het nog bezig met het slikken van de bittere pil van de degradatie van vorig jaar.

Ondertussen sprak zo'n tegenstander op het tweede niveau van Duitsland meer tot de verbeelding dan die eerste opponent in de Conference League. Alleen al de grootte van het thuishonk: het Weserstadion was niet veel kleiner dan de voetbaltempel aan de Maas, dat van FC Drita was een factor drie kleiner.

Het werd de eerste wedstrijd van Arne Slot als trainer in het onvolprezen stadion aan de Maas. Met publiek; dat was in het vorige seizoen meestal anders geweest. Slot keek wat om zich heen toen hij op deze zonnige zaterdag met zijn staf het veld betrad. Een nieuwe oefenmeester, nog op zoek naar nieuwe spelers en vooral ook naar het juiste elftal om mee te spelen.

Als je de namen van toen zag, week dat nog niet eens zo veel af van wie er aan het einde van het seizoen zouden spelen. Justin Bijlow raakte later zwaar geblesseerd en in de achterhoede was er één die nog zou verdwijnen: centraal achterin stond Leroy Fer tussen Pedersen, Senesi en Malacia. Het middenveld kende met Toornstra, Til en Kökcü vertrouwde namen en ook voorin maar één echt verschil met later. Tussen de vleugelaanvallers Linssen en Sinisterra stond Róbert Boženík.

De Slowaak als eerste keus dus: hij kreeg de voorkeur boven andere opties. Feyenoord was zoekende naar de beste oplossing voor de spitspositie. Boženík zou in augustus verhuurd worden en daardoor in dit seizoen nauwelijks meer een rol spelen. 'Hij is onderweg naar Düsseldorf om medisch gekeurd te worden', zou Arne Slot daar later over zeggen. 'Als hij door de keuring heen komt, gaat hij daar voor één seizoen naartoe. Hij heeft het vorig jaar moeilijk gehad. Ik ben hem minuten blijven geven, maar je ziet toch dat het lastig voor hem is. Dan moet je eerlijk zijn tegen elkaar. Ik denk dat het de beste oplossing voor hem is. Hopelijk gaat hij heel veel spelen, want van speeltijd was hij hier niet zeker. Dan hopen we hem beter terug te krijgen, volgend jaar.'

Meer nog dan de uitslag, zou de speelwijze van deze oefenwedstrijd tegen Werder Bremen interessant zijn. Naar welk systeem werkte de opvolger van Dick Advocaat toe? En welke resultaten kon hij daarmee bereiken?

Het vriendschappelijke potje op die prachtige zomerdag in juli begon met een minuut stilte. In schrill contrast met het zonnetje in Rotterdam stond men zestig tellen stil bij de meer dan tweehonderd doden die – vooral in Duitsland, maar ook in België – gevallen waren als gevolg van overstromingen, eerder diezelfde maand. Het was de dubbelheid die hoorde bij de tijden waarin we leefden. Achter het doel aan de kant van het uitvak was een zomerterras opgesteld. Toen er tijdens de lockdown veel niet kon en niet mocht, was daar een mogelijkheid bedacht voor een hapje en een drankje. Niet waar dit stadion voor bedoeld is, maar beter dan niets.

Jens Toornstra liet zien dat hij er zin in had. De man die zo vaak geprezen werd om de enorme afstanden die hij aflegde, had er inmiddels 32 rondjes om de zon opzitten. Je zag het niet aan hem af, deze harde werker die telkens weer veel strijd leverde. Jens kende de recente successen: kampioen, bekerwinnaar, de Johan Crujff Schaal. Hij had met zijn huidige club gewonnen wat er in Nederland te winnen viel. Vier keer was hij voor Oranje uitgekomen. Weliswaar alle keren vriendschappelijk, maar hij was daarom niet minder een international.

Het was deze Toornstra die al in de vierde minuut probeerde te scoren, na een fraaie samenwerking met Marcus Pedersen. Deze verdediger gooide in vanaf de rechterkant op het moment dat Jens de vrije ruimte in dook. Zo ongeveer vanaf de plaats waar Dirk Kuijt in de kampioenswedstrijd de bal al vroeg vol op de slof nam en voor de bevrijdende openingstreffer zorgde, haalde de huidige nestor van Feyenoord minder fortuinlijk uit. Het schot ging over.

Na zes minuten spelen was het wel raak. Een schitterend doelpunt. Hij en de man van de assist, Marcos Senesi, staan rond de middenlijn. Jens in het midden, Marcos aan de linkerkant. De Argentijn kijkt en zoekt. Alle ogen zijn even op hem gericht. Hij dribbelt dan een meter of twintig en Toornstra zet het op een lopen. Hij sprint domweg dwars over de as van het veld. De voorzet van de verdediger is precies op maat en de oprukkende speler weet strak de rand van buitenspel op te zoeken. Ter hoogte van de strafschofstip gooit Toornstra doeltreffend zijn rechtersvoet tegen de bal. Zó doe je dat.

De man uit Ter Aar krabbelt overeind en het publiek juicht. De handen gaan de lucht in en de duim omhoog. Die duim is voor Marcos Senesi. De beide spelers die hier de hoofdrol vervullen omhelzen elkaar. Niet uitbundig, gezien het geringe belang van deze wedstrijd. Maar ze hebben wel wat te vieren: Feyenoord deed wat het moest doen, namelijk het offensieve plan van Arne Slot tot uitvoering brengen.

Langs de zijlijn schroeft de nieuwe trainer met een tevreden gezicht de dop op zijn flesje water. Dit is wat hij wilde zien. De volle zon beschijnt zijn grijze stafpolo en zijn glimmende hoofd. Een iconisch beeld, dat is misschien wat overdreven, maar wie aan het einde van het seizoen dit moment onder ogen kreeg, kon er achteraf veel verwachting in zien. Wat zou dit seizoen gaan brengen? Meer van dit soort glansrijke momenten, maar dan voor een prijs? Of wordt dit inderdaad het grauwe jaar dat 'kenners' voor deze club zonder centen voorspellen?

Net voordat de klok op 21:00 springt, stuitert er een bal hard op de lat van de tegenstander. Het is het slotakkoord van een fraaie combinatie van Bryan Linssen en Guus Til. De aanvaller – in deze wedstrijd nog op de rechterflank opgesteld – schiet vanaf de rand van de zestien met de buitenkant van zijn rechtersvoet op het doel. Ondanks het maar matig gevulde stadion klinkt er een luid en welverdiend applaus.

Hoe simpel iets ook helemaal mis kan gaan, blijkt enkele minuten later. Er is eigenlijk niet zo veel aan de hand. Pedersen doet gewoon zijn taak, namelijk vroeg storen en hoog druk zetten. Hij verliest het duel, maar dat kan het probleem nog niet zijn. De bal komt bij Leroy Fer, dus er lijkt geen vuiltje aan de lucht, zo vlak na een drinkpauze, halverwege de eerste helft van deze warme zaterdagmiddag. Maar niet alleen de spelers zijn van water voorzien. Ook het grasveld is op deze dorstige dag riant gedrenkt. Fer glijdt uit. Eén verdediger slechts, maar het gevolg is niet gering. De Amerikaanse spits Joshua Sargent wordt op maat aangespeeld. Hij raakt de bal één keer, vol en hard met zijn linkerbeen, op een meter of twaalf vanaf het doel.

Het is vriendschappelijk, maar toch: hoe kan dit? Onhandigheid of domme pech van Fer? Is het gebrek aan snelheid of niet kort genoeg dekken van Senesi? Of gebeurt hier precies waar al die pessimisten bang voor waren: dat Feyenoord de kwaliteiten gewoonweg niet heeft voor offensief spel en hoog druk zetten?

Niet veel later zorgt Fer er bijna voor dat de voorsprong weer op het bord staat. Zijn fout wordt net niet door hemzelf goedgemaakt. Terwijl hij een stap terug moet doen omdat de bal vanuit een hoekschop achter hem komt, weet hij nog redelijk hard in te koppen, niet ver onder de lat. De doelman kan de bal wegslaan en er een nieuwe corner van maken.

De wegglijdende Fer oogt als dé oorzaak van de tegentreffer. Maar in hoeverre kan hij er iets aan doen? Bij de kopbal deed hij niets verkeerd. Een alerte keeper kan nu eenmaal fraaie doelpunten in de weg staan. In de extra tijd van de eerste helft laat diezelfde Leroy Fer de Amerikaanse spits van de tegenstander bij hem weglopen. De verslaggever van de NOS telt 'm al voordat er geschoten is. 'Dit is eh, Sargent... Is dat geen buitenspel? Dan is dit twee... Nou, ja nee, dat loopt helemaal verkeerd af, wat Sargent daar had bedacht.' Het klonk haast teleurgesteld. Deze hoorde gewoon te zitten.

De tweede helft is minder spectaculair en ach, dit oefenpotje is vriendschappelijk en het is warm. Vanaf de tribunes klinkt het bekende ‘Komen wij uit Rotterdam?’, het vraag- en antwoordspel dat meestal pas wordt ingezet als er een overwinning te vieren valt, terwijl hier de stand nog gelijk is. Dan zet Malacia een aanval in. Hij komt inderdaad uit Rotterdam. Hij debuteerde in Feyenoord 1 in 2017. Prijzen heeft hij tot nu toe niet zelf kunnen pakken. Dat kampioenschap kwam voor hem te vroeg. En de bekerfinale van 2020 ging niet door.

Nu breekt hij door in de vijandelijke zestien. Hij wordt tegen het gras gewerkt tussen twee Duitse verdedigers. Strafschop. Zijn nog jongere ploeggenoot mag achter de bal gaan staan. Keihard belandt zijn schot aan de binnenkant van het zijnet terwijl de keeper op de andere hoek gokt. Onberispelijker kan een penalty haast niet zitten. Boženik vliegt hem om de hals, meteen daarna volgen de felicitaties van Toornstra. Twee mannen die wellicht zelf de schutter hadden willen en kunnen zijn. De Slowaak is twee maanden jonger en zou achteraf niet veel meer in actie komen. De Turkse Nederlander staat aan de vooravond van een seizoen dat memorabel genoemd gaat worden.

Het begrip ‘blessuretijd’ krijgt een vervelende bijbetekenis als Luis Sinisterra na het verstrijken van de reguliere speeltijd bij een tackle vol op zijn kuit wordt geraakt. Hij verlaat hinkend en ondersteund door een verzorger het veld. Drie minuten later fluit de scheidsrechter af en is die verzorger druk met ijs in de weer. Als dat maar goedkomt.

Een paar dagen later, op dinsdag 20 juli, analyseerde Mikos Gouka in het Algemeen Dagblad de situatie bij Feyenoord. ‘De aanpak van Arne Slot slaat aan’, schreef hij. ‘Maar de trainer ziet ook dat dit team heel kwetsbaar is als er geen extra spelers naar De Kuip worden geloodst.’ Zijn vragen aan de kersverse coach gingen over de komst van Jahanbakhsh en een centrale verdediger. De Oostenrijker Gernot Trauner bleek ook in beeld te zijn.

Toch stelde Slot dat de selectie daarmee nog niet compleet was. 'Dat heeft iedereen toch kunnen zien tegen Werder Bremen? Wij moeten er spelers bij hebben als we tenminste competitief willen zijn met Ajax, PSV en AZ.'

Mikos Gouka meende dat deze drie ploegen een straatlengte voorsprong op Feyenoord hadden. Toch zou de club uit Rotterdam vanaf speelronde 4 in de ranglijst telkens bij de bovenste drie staan, terwijl AZ na een moeizame seizoenstart niet verder meer opklom dan de vierde plaats. En zelfs die notering op de ranglijst zouden de Alkmaarders moeten opgeven.

Gouka somde de spelers op die recent verdwenen waren: Eric Botteghin, Uroš Spajić, Steven Berghuis, Nick Marsman, Jordy Wehrmann, Bart Nieuwkoop, Luciano Narsingh, Sven van Beek en Lucas Pratto. Dat lijstje varieerde nogal als je keek naar wat de toegevoegde waarde per speler was geweest. Gouka noemde ook de recente aanwinsten. Ofir Marciano kwam transfervrij. Marcus Pedersen werd van Molde overgenomen als rechtsback, Guus Til als huurling van Spartak Moskou, Alireza Jahanbakhsh van Brighton & Hove Albion en Francesco Antonucci maakte een overstap van Volendam. Of eigenlijk van Monaco, dat hem verhuurde.

Volgens de journalist viel er van de jeugdspelers nog niet veel te verwachten. Ook niet van de zestienjarige Antoni Milambo en de twee jaar oudere Lennart Hartjes, 'al laten die twee jonge jongens wel keer op keer zien over veel potentie te beschikken.' Allemaal namen en inschattingen, rondom die ene vraag: was Feyenoord er klaar voor om aan een mooi seizoen te beginnen?

3. FC DRITA (UIT)

2^e kwalificatieronde – donderdag 22 juli 2021 (0-0)

‘Als ik ze met een Nederlandse ploeg moet vergelijken, is het een beetje het niveau van PEC Zwolle’, zei Simon Loshi tegen ESPN. Deze onbekende speler had een opleiding in de jeugd van Feyenoord gehad. Hij was geboren in Tilburg, maar zijn familie kwam uit Kosovo. En nu speelde hij daar bij Feronikeli Drenas. Loshi kende nog wat mannen uit de jeugd: Lutsharel Geertruida, Achraf El Bouchataoui en Orkun Kökçü waren ploeggenoten van hem geweest. Hij ging bij de jeugd van ADO verder, terwijl deze jongens hun weg bij Feyenoord voortzetten.

Loshi zou een half jaar later terugkeren naar Nederland en gaan spelen bij ASWH uit Hendrik-Ido-Ambacht, Tweede Divisie dus. Maar waar het nu vooral om ging, is dat hij Nederlands sprak en de aanstaande tegenstander kende. In het land der blinden is Eenooog koning: hij was een deskundige. ‘Ze hebben deze zomer drie spelers bij ons weggehaald’, zei Simon Loshi, die met ‘ons’ de Kosovaren bedoelde. ‘Goede voetballers. Zij spelen echt een soort tiki-taka-voetbal. Ze proberen altijd het spel te maken en ze zijn technisch. Ik verwacht niet dat ze dat tegen deze tegenstander ook zullen doen. Normaliter gaan ze dan wat achterover hangen.’ De Brabander zag het wel zitten voor zijn vroegere ploegmaatjes van Rotterdam-Zuid. ‘Ik denk dat Feyenoord in Pristina met 1-3 wint’, aldus de man die als een van de weinigen in Nederland iets van FC Drita wist.

Het voorspellen van uitslagen heeft altijd iets vreemds. Veel mensen doen eraan mee, maar wat betekent het nou eigenlijk? Winst, verlies of gelijkspel van tevoren goed hebben is al heel wat. Maar wat is nu eigenlijk de waarde van prognoses als 1-3 of 2-4? Hoe reëel is het om waarde te hechten aan dit soort data uit de glazen bol? Het kan net zo waarschijnlijk 1-2 worden. Of 1-4.

Voorspellen: je kunt in wezen maar drie of vier zinnige dingen doen. Kijken welke ploeg op papier sterker is of de onderlinge uitslagen van de afgelopen jaren onder elkaar zetten. Of van de afgelopen weken, tegen andere tegenstanders. Verder is het vooral op je gevoel afgaan. Dat alles bij elkaar maakt dat de kans dat je goed gokt groter zal zijn dan 33%.

Feyenoord speelde in de competitie van 2020/'21 zeventien uitwedstrijden. Dat resulteerde in dertien verschillende uitslagen, variërend van een 3-0 nederlaag tot 1-4 winst. Geen enkele score kwam vaker dan twee keer voor. Als je de getallen wat ruimer wilt nemen: alle 306 duels samen resulteerden in 32 verschillende uitslagen. De eindstand van 1-1 kwam daarbij het vaakst voor, en wel 41 keer, gevolgd door 1-0 en 0-1. De meest 'gangbare' uitslagen telde je vijftien tot twintig keer. Op de gok zou je een kans van nog geen 5% hebben.

Eigenlijk zei de uitspraak van Simon Loshi niet veel meer dan: ik verwacht dat ze wel gaan winnen en dan niet heel ruim. Twee punten verschil én een tegentreffer, dat is het beeld dat hij had. Een beetje het niveau van PEC: Feyenoord had de laatste keer uit in Zwolle met 0-2 gewonnen en de keer daarvoor met 2-4. Die 1-3 had dus inderdaad gekund. Of de voorspelling waarde had, was nog de vraag. Hij kwam in ieder geval niet uit: het werd 0-0. Geen overwinning, geen drie doelpunten. En ook al geen tegentreffer.

In de kranten viel vooraf het bekende woord 'onderschatten'. Feyenoord had een trauma overgehouden aan 2018, toen het in de voorronde van de Europa League met 4-0 van het Slowaakse AS Trenčín verloor. Hadden de Rotterdammers toen ook zo'n beperkte selectie? Bart Nieuwkoop, Jan-Arie van der Heijden, Jens Toornstra en Steven Berghuis. Daar waren we kampioen mee geworden, toch? Justin Bijlow in het doel en Jordy Clasie op het middenveld: niet typisch een voetbalploeg die met 4-0 van een matige tegenpartij verliest.

‘Je kunt je in iedere tegenstander verslikken en het is aan ons om dat nu te voorkomen’, zei Jens Toornstra vooraf tijdens de persconferentie. ‘FC Drita is – net als Trenčín toen – een grote onbekende. We hebben dit team geanalyseerd. Drita heeft een ploeg die probeert te voetballen, maar die ook gevaarlijk kan worden in de tegenaanval. Ik heb ze zien spelen tegen een club die ik ook niet ken. Er is bij mij in ieder geval geen sprake van onderschatting.’

Ook Arne Slot had de tegenstander serieus bekeken. ‘Ze spelen verzorgd voetbal, maar zetten niet al te hoog druk’, wist hij. ‘Hun buitenspelers zijn zeer gevaarlijk, zeker op de counter.’ Dat zou betekenen dat je bang moest zijn voor 2-2 of 3-3, want niet al te sterke, inzakkende ploegen krijgen altijd wel tegentreffers én pikken verrassende doelpunten mee. ‘We zullen echt vol aan de bak moeten’, zei Slot. ‘We hebben afgelopen seizoen niet dusdanig gepresteerd dat wij in de positie zijn om ploegen te onderschatten. Bovendien zie je dat de krachtsverschillen in internationale wedstrijden altijd klein zijn, ongeacht wie tegen wie speelt.’ Op dat laatste viel wel wat af te dingen. Dit was geen AS Roma.

Natuurlijk, als supporter ben je blij als je van tevoren leest dat gemakzucht het probleem niet zal gaan worden. Aan de andere kant: als je tweemaal heel goed moet zijn om de nummer 2 in een niet zo sterke competitie te verslaan, hoeveel vertrouwen heb je dan eigenlijk nog in jezelf? En wat heeft deze ploeg dan nodig om voor de eigen Eredivisie naar Alkmaar of Arnhem te gaan? Om van twee andere grote steden maar te zwijgen.

Zwijgen deed de sportredactie van Trouw een dag later niet, maar de krant had in de kop niet veel woorden nodig. ‘Blamage Feyenoord bij Drita’. De krant sprak in de tekst eronder over ‘een zwaar teleurstellend gelijkspel’. Kennelijk had men toch wel verwachtingen gehad.

‘De Conference League is de nieuwe derde rangscompetitie die de UEFA heeft opgezet om met name ook clubjes uit kleinere voetballanden een kans op Europese wedstrijden te geven’, schreef Trouw, de denigrerende verkleinvorm niet schuwend. Om aan te geven wat het niveau was, werd een reeks van namen opgesomd: Breidablik, KuPS, Vorskla, Beducnost Podgorica, Birkirkara, FK Panevezys, Quarabag FC en Sudova. Toegegeven: daar zaten er weinig tussen die bekend waren uit de Champions League. Anders gezegd: er waren wel abonnees die niet uit hun hoofd wisten dat Breiðablik (zo schrijf je het eigenlijk, met zo’n rare d) uit Kópavogur kwam, de tweede stad van IJsland.

Trouw schetste aan de hand van randzaken dat dit toch echt niet het kaliber was waar een gezonde Hollandse ploeg tegen wou spelen, laat staan gelijkspelen. ‘Het debuut van Feyenoord in deze competitie verdiende het predicaat Europees voetbal niet’, stelde de krant. ‘FC Drita (“Drita” betekent “licht” in het Albanees) had voor deze wedstrijd uit moeten wijken naar een stadionnetje in Pristina, omdat het eigen gammele onderkomen in Gjilan niet aan de UEFA-eisen voldeed.’

Ontmoetingen met onbekende clubs hebben altijd iets dubbels. Enerzijds is het gewoon voetbal: twee keer elf mannetjes, die tegen een bal trappen. Maar de entourage is zo anders. En hoe speel je tegen een ploeg die je alleen van de videobeelden kent die speciaal daarvoor met je gedeeld zijn?

Voordat de spelers het strijdveld betreden, richt de regisseur de camera op de fraaie zomerhemel. Het is negen uur in de avond, aardig donker al, en best nog warm: een graad of twintig. De bijna volle maan prijkt aan een heldere hemel. Als de camera naar de gang gaat waar de spelers uitkomen, zie je dat je in een heel andere wereld bent. ‘Me krenari dhe përgjegjësi’, luidt de spreuk boven de hoofden van de spelers. Google Translate zegt dat het iets met vreugde, trots en verantwoordelijkheid is.

‘Dit zijn de strakke koppies van de Feyenoorders’, zegt commentator Leo Oldenburger als de spelers in uittenuet het veld betreden. Qua kapsel heeft de commentator zelf net zo’n strak koppie als Arne Slot en de nog niet gearriveerde Kale Kletser. Maar hij doelde niet op de haren. Was de gezonde wedstrijdspanning er? Zolang de bal niet rolt, zul je als verslaggever naar andere dingen moeten kijken. Hoe staan de gezichten? Monden en ogen vooral. Zijn de ruggen recht? Wordt het oogcontact met anderen gezocht of juist vermeden? Als er niet afgetrapt is, kun je nog niet veel zinnigs zeggen. Een volle maan in beeld of een kaal hoofd: dat is waar je het mee moet doen.

Fer maalt wat op een stukkie kauwgom, Linssen oogt peinzend, Guus Til een beetje afwezig zelfs. Malacia die een keer kucht... De regie kiest voor een shot van een toeschouwer in een rolstoel. Een wat oudere man. Een blauwe pet en een bril, de handen in de zakken van een beige jas. Een mondkapje ook. Fijn dat die man erbij kan zijn. Maar je zou liever een bruisend uitvak in beeld krijgen. Mannen met sjaals en bier. Uitsupporters waren niet toegestaan, al werden er toch zo’n honderd verwacht.

In de zevende minuut lost Bannis een schot op de keeper na een prima pass van Kőkü. De hoek is lastig. Guus Til gebaart na deze doelpoging dat hij er toch echt een stuk beter voor stond. Een tikkie breed zou zeer waarschijnlijk tot een vroege 0-1 hebben geleid. Gelukkig heeft de tegenstander ook geen spits die elk kansje dat hij krijgt meteen verzilvert. Halverwege de tweede helft krijgt Marko Simonovski de bal aangespeeld van de rechterflank. Die stuit van zijn voeten en belandt bij aanvoerder Fer, die rustig kan uitverdedigen.

Er worden van Feyenoordzijde wel aanvallen ondernomen, maar de afronding faalt telkens. Na bijna een half uur spelen schiet Luis Sinisterra via de keeper op de paal, maar hij blijkt in buitenspelpositie aangespeeld te zijn. Tien minuten voor rust neemt Toornstra het doel onder vuur. Zijn schot gaat recht op

de keeper, die – zoals zo vaak – voor wegstompen kiest. Ook Linssen probeert een paar minuten na rust iets. Zijn inzet gaat naast het doel. In de zestigste minuut schiet Malacia zuiverder, maar dan is daar weer die stompende doelvredediger.

Na negenenzestig minuten spelen doet zich de grootste kans van de wedstrijd voor. Een voorzet van Pedersen vanaf rechts wordt door Til vlak voor het doel naast geschoten. Tot dubbele frustratie van Sinisterra, die vlak naast hem stond. Zijn rechterbeen ging al naar achteren om te schieten, maar de doelpoging van Til maakte dat de bal zo ver niet kwam. Verslagen ligt hij in het gras. Geen sterke verdediger tegenover je hebben, en dan een kans ontnomen worden door een ploeggenoot...

Tien minuten voor tijd wordt Til gewisseld voor Antonucci, de Belg van Italiaanse afkomst, die hier zijn debuut maakt en de rest van het seizoen niet meer zal spelen. Bijna wordt het een droomdebuut. Dankzij de vijf minuten blessuretijd mag hij een kwartier lang meedoen. Vlak voor het eindsignaal wordt een verre opportunistische trap van Toornstra matig weggewerkt door de verdediging. De voorzet landt voor de voeten van de debuterende invaller, net buiten het strafschoopgebied, bijna recht voor het doel. Hij aarzelt niet, maar haalt met links uit. Twee keer stuitert de bal over het gras, en daarna tegen de paal. Er zijn op dat moment nog zes seconden te spelen. En misschien wel erger dan dat: het schot stuit ook nog eens hard en hoog terug tegen het hoofd van Róbert Boženík. Die is alert genoeg en de keeper ligt al op de grond. Hij springt ook nog eens goed; wat kan hier nog misgaan? Antwoord: de domme pech dat hij er gewoon net niet bij kan. Een halve minuut later fluit de Noorse scheidsrechter Espen Eskås af.

Televisiekijkers zien dat Boženík, nadat hij opgekrabbeld is, de mouw van zijn shirt langs zijn mond haalt en ernaar kijkt. Het lijkt wel of hij denkt te bloeden... Maar de bal kwam toch niet in zijn gezicht? In de herhaling kun je goed zien dat het de linker-

bovenarm van Ardian Cuculi is die hem zojuist bezeerde. Boženik protesteerde niet. Liep hij er dan zelf tegenaan? Van opzet was geen sprake, maar er zijn in de geschiedenis van het Europese voetbal heus wel strafschoppen voor minder gegeven.

Het Dagblad van het Noorden klaagde een dag later niet alleen over het niveau en de uitslag, maar ook over de wedstrijd zelf, die geen fraai schouwspel geworden was. 'Wel had de ploeg van Slot de overhand en kreeg Naoufal Bannis een aardige kans, die de keeper van FC Drita goed met zijn benen stopte', schreef de krant. 'De Kosovaren lieten zich mondjesmaat zien via de counter. Maar de wedstrijd sleepte zich gezapig voort. Feyenoord wilde wel, maar speelde in een te laag tempo om de opponent kapot te spelen. Ze waren dominant, maar te gemakzuchtig in de eerste helft.' De verslaggever zag dat het na rust hetzelfde liedje was. Veel balbezit, weinig vloeiende combinaties.

Sprekend was de lichaamstaal van de spelers meteen na afloop. Eigenlijk zei die meer dan de commentaren in de kranten. Die van Feyenoord dropen af. De mannen van FC Drita stonden te juichen alsof ze net een overwinning behaald hadden. Achteraf zou blijken dat ze inderdaad best een knappe prestatie hadden geleverd, namelijk 0-0 thuis tegen een latere finalist. Dat zou alleen Olympique Marseille ze nog nadoen.

4. PAOK SALONIKI

vriendschappelijk – zondag 25 juli 2021 (1-2)

Bijlow, Pedersen, Burger, Senesi, Malacia, Toornstra, Til, Kökçü, Linssen, Bannis en Sinisterra. Dat was de opstelling waarmee Arne Slot het veld in ging tegen de eerstvolgende buitenlandse tegenstander: een oefenduel tegen PAOK Saloniki. Sinisterra was gelukkig ook tegen FC Drita inzetbaar geweest, maar het was wel even schrikken toen de linksbuiten strompelend het veld werd afgeholpen in de oefenpartij tegen Werder Bremen.

Hij werd niet gewisseld, omdat zijn blessure pas halverwege de extra tijd ontstond. Bovendien waren er domweg geen reserves meer beschikbaar. Diemers, Teixeira, Bannis, Vente, Burger, Hartjes en Milambo waren alle zeven al ingevallen. Alleen de negentienjarige Thijs Jansen zat nog op de bank. Hij had voor die paar minuten zijn blauwe keeperstenuue kunnen ruilen voor het rood-wit, maar dat was de moeite niet waard, zeker niet in een vriendschappelijke partij.

Zijn naam zou in het komende seizoen vaker worden genoemd dan de bedoeling was, na de blessure van de eerste keuze voor de keeperspositie. Jansen, die in 2014 begon bij de Academy, had recent zijn eerste profcontract getekend. 'Ik leer veel van de andere keepers', zei hij daarover tegen Feyenoord Media. 'Hoe zij coachen bijvoorbeeld en wat ik zelf kan zeggen.' Thijs zat meer op de bank om te leren dan om in te vallen. Een school-bank was het eigenlijk. 'Mijn ambities voor komend seizoen? Mee blijven trainen met het eerste zoals ik nu al doe. Verder wil ik goede wedstrijden keepen voor de Onder 21 en kampioen worden met dat team. En natuurlijk mezelf blijven ontwikkelen, zodat ik een nog betere doelman word.'

Dat er tegen Werder Bremen niet meer reserves op die bank zaten, zei iets over de selectie die niet op sterkte was. Bij die tweede oefenwedstrijd tegen PAOK Saloniki ging dat de goede

kant op. Toen verscheen er in de tweede helft een vrijwel nieuw elftal op de groene grasmat: Marciano, Skogen, El Bouchataoui, Burger, Hendriks, Milambo, Diemers, Hartjes, Jahanbakhsh, Antonucci en Boženík. Wouter Burger, die de aanvoerdersband kreeg, was de enige die voor rust ook had gespeeld. Het meest interessant: de spitspositie. Bannis speelde bij de ploeg die als basis gezien werd, Boženík met de reserves.

Toen de vele invallers het veld betraden, draaiden de camera's van ESPN naar Alireza Jahanbakhsh. Die was nog bezig met het vinden van de juiste vorm, maar was wel een speler van wie er wat verwacht werd. Hij moest Steven Berghuis vervangen. In de loop van het seizoen zouden we zien dat niet hij dat deed, maar een collectief van spelers die goed met elkaar optrokken. Niet één rechtsbuiten of aanvoerder, maar een heel elftal verving hem en deed dat zo goed, dat het vertrek nauwelijks als verlies ervaren kon worden. De man die wellicht zijn aanvoerdersband zou overnemen, Leroy Fer, ontbrak omdat hij geen drie keer kon spelen in zo'n korte tijd.

De wedstrijd begint lekker. Al na 37 seconden krijgt Feyenoord een corner, die teruggaat op Toornstra. Die bereikt bij de achterlijn Linssen, die kan voorzetten via een volley. Bannis komt daar niet bij; Til probeert in de verre hoek te koppen, maar zijn inzet wordt via het achterhoofd van Wouter Burger het doel in gewerkt. Doelman Živko Živković is kansloos. Burger staat zelf met zijn rug naar het doel als de bal erin verdwijnt. We spelen dan 68 seconden. De grijns op de gezichten is mooi om te zien. Wouter zelf wat ingetogen, beschaamd haast. Hij kon er ook niet veel aan doen dat Til tegen hem aan kopte. Linssen schaterlacht, maar die heeft daar ook nooit zo veel voor nodig. Bryan had die kolderieke kluts vanaf de eerste rang kunnen zien. Hij was een paar meter achter de doellijn geland en stond daar bijna naast de cameraman te kijken hoe het afliep. Langs de zijlijn zitten ook John de Wolf en Robin van Persie met een brede lach.

In de vijfde minuut wordt zichtbaar hoe het offensieve spel van Feyenoord ook een keerzijde heeft. Als hoog druk zetten niet het beoogde effect heeft, volgt er een counter. Opnieuw een glijpartij, nu niet van Fer, maar van Senesi. Een grote kans op een snelle gelijkmaker. Rechtsback Pedersen heeft de vacature in het centrum waargenomen. Het wordt vanaf de tribune gadegeslagen door Gernot Trauner, de nieuwe aanwinst.

Pech in de dertiende minuut. Of eigenlijk is het niet eens pech, maar een te korte terugspeelbal van Senesi. Justin Bijlow komt uit zijn doel, kan niet op tijd ingrijpen en krijgt een strafschoep tegen. Hij protesteert niet fel. Misschien vindt hij het aardiger om dit onrecht via de handschoenen te bestrijden. De herhaling van de televisiebeelden laat zien dat er nauwelijks contact is. Overduidelijk is dat Nélon Oliveira al begint te vallen voordat ze elkaar raken. Christos Zolis verzilvert de cadeaubon met een schot door het midden. Bijlow gokt op een hoek.

Na twintig minuten wurmt Kökçü zich tussen drie of vier tegenstanders door al dribbelend de zestien in. Zijn harde schot gaat over. Enkele minuten later wordt Pedersen vrijgespeeld aan de rechterkant van het veld, maar zijn schot belandt recht in de handen van de keeper. Na ruim een half uur doet Toornstra het aan de andere kant van het veld niet helemaal goed. Hij wordt aangespeeld door Justin Bijlow en draait iets te nonchalant, waardoor hij de bal verspeelt. Middenvelder Stefan Schwab schiet daarna vanaf twintig meter naast.

Zo zijn er over en weer kansen voor beide ploegen, vaak door slordigheden of het geven van te veel ruimte. In de 38^e minuut heeft Pedersen veel vrijheid op rechts, waar hij andermaal de rechtsbuitenpositie van Bryan Linssen geleend lijkt te hebben. De voorzet stuit op Stefan Schwab, die de bal wel heel makkelijk van zich af laat stuiteren, zó voor de voeten van de vrijstaande Sinisterra. Die heeft voldoende tijd en ruimte, maar haalt haast onverschillig uit. Zijn schot gaat hard over.

Terwijl de laatste minuten van de eerste helft wegtikken en zo'n beetje de complete Feyenoordbank aan het warmlopen is voor de tweede helft, schiet Bryan Linssen van twintig meter hard op de lat. Aan zijn reactie is te zien dat deze oefenwedstrijd voor hem menens is. En uit de positie waar hij staat is op te maken dat er geschaafd en gezocht wordt met dit elftal. Want waar Pedersen veelvuldig op zijn plek komt, trekt de rechtsbuiten juist vaak naar het midden toe.

In de tweede helft opnieuw een vroeg doelpunt, nu van PAOK. Georgios Koutsias kan binnentikken nadat Ofir Marciano, in de plaats gekomen voor Bijlow, een lage voorzet met zijn vinger-toppen beroert. Die voorzet zou niet gegeven zijn als Lennard Hartjes zijn tegenstander wat sterker bestreden had. Ook niet als Ramon Hendriks sneller gereageerd had. De man van het doelpunt stond verder van de goal dan hij toen de voorzet kwam. Koutsias begint gewoon eerder met lopen.

Het is nu een wedstrijd tussen reservespelers. Oefenen, dat is het. Kijken welke spelers je kunt gebruiken. De ogen zijn daarom gericht op Alireza Jahanbakhsh, die zijn eerste minuten maakt. Halverwege de tweede helft speelt hij een paar tegenstanders behendig uit, waarna hij de bal bij Milambo krijgt. Die schiet van korte afstand tegen de keeper, in plaats van op Boženik, die positie koos voor het doel.

Zes minuten voor het einde is Alireza Jahanbakhsh opnieuw op dreef. Snel en behendig vindt hij zijn weg op de rechterflank. De voorzet op Boženik belandt op de handen van de keeper, en ook nu niet op de spits die opnieuw positie kiest. Je kunt je afvragen hoe het Boženik vergaan zou zijn als Milambo en Jahanbakhsh hem wel goed aangespeeld hadden. In beide aanvallen viel het fraaie voorbereidende werk van de Iraniër op, maar bij geen van deze acties werd de spits goed aangespeeld. Had hij twee doelpunten gemaakt, dan was het 3-2 geworden en stonden er twee treffers op zijn naam.

De Telegraaf had de 'bouwwerkzaamheden' van Arne Slot bij zijn nieuwe club waargenomen en zag daar 'gammele steigers'. Het vertrek van Steven Berghuis zou nog niet gerepareerd zijn. 'Natuurlijk, FC Drita is geen PAOK', schreef de krant. 'Ten koste van de voetbaldreumes uit Kosovo wordt donderdag normaal gesproken de derde voorronde van de Conference League gehaald. Maar dan moet Feyenoord minder slordig spelen. PAOK kreeg beide treffers in de schoot geworpen.'

Arne Slot was positiever. 'Ik heb een aantal prima aanvallen en vier of vijf goed uitgespeelde kansen gezien', zei hij. 'Dat waren er in 45 minuten al meer dan tegen Drita én tegen een iets sterkere tegenstander. We hadden tevreden kunnen zijn als we onszelf niet zo tekort hadden gedaan door zulke verschrikkelijk domme kansen weg te geven.'

Slot was wat minder in mineur over de mensen die hij ter beschikking had. 'Ik zei dat de selectie nog niet op orde was, maar doelde daarmee niet op het nog aantrekken van negen of tien spelers', zei hij tegen de pers, die hem kennelijk verkeerd had begrepen. 'Ik wilde zeggen dat Jahanbakhsh nog niet speelklaar was, dat we Trauner nog niet hadden, dat Ridgesciano Haps nog op de Gold Cup zat en Geertruida en Aliou Baldé geblesseerd zijn. Dat zijn jongens die voor ons van toegevoegde waarde kunnen zijn. En hopelijk kunnen we nog één of twee spelers aantrekken.'

Slot dacht in vergelijking met de pers milder over de creativiteit die werd gemist. En dat Drita veel kansen zou gaan krijgen, leek hem ook sterk, op basis van de wedstrijd die al geweest was. 'Het was een reëel beeld schetsen van wat je kunt verwachten als een tegenstander zo ver inzakt', zei hij na afloop nuchter. 'En als je geen spelers tot je beschikking hebt die makkelijk kansen kunnen creëren door een man uit te spelen. Maar ik zie echt wel verbetering.'

Of hij Jahanbakhsh zou laten starten en hoeveel minuten die zou kunnen maken, liet Slot in het midden. 'Afgelopen donderdag vond hij twintig minuten bij de beloften al heel zwaar. We gaan een lang seizoen tegemoet en zullen Ali hard nodig hebben', zei de Feyenoordcoach.

Een lang seizoen... Wat bedoelde Slot daarmee? Elk seizoen is even lang, behalve als je nog play-offs moet spelen. Of de finale van de Conference League. Rekende hij op een van beide?

5. DRITA (THUIS)

2^e kwalificatieronde – donderdag 29 juli 2021 (3-2)

De clubnaam Drita is in de loop van het seizoen 2021/'22 vaak gebruikt om in herinnering te brengen hoe erbarmelijk de start van Feyenoord in de Conference League was. Die doelpuntloze tegenvaller was nog maar de ene helft van het verhaal. Thuis zou het namelijk ook zo soepeltjes niet gaan.

Het Algemeen Dagblad vroeg aan de vooravond van de return in Rotterdam of Slot ook rekening hield met het scenario dat zijn club niet zou doorgaan in de voorronde. Een uitgesproken 'nee' kwam er niet. 'Natuurlijk was het geen goede wedstrijd van ons in Kosovo', zei hij. 'Maar desondanks hebben we ook daar vier uitgespeelde kansen gecreëerd en ook nog eens niets weggeven. Dat geeft vertrouwen dat wij doorgaan.' De vraag of hij rekening hield met uitschakeling, werd dus niet beantwoord.

Het zou zijn eerste officiële thuisduel worden bij Feyenoord. 'Slot straalt te allen tijde uit dat hij overtuigd is van zijn kwaliteiten', stelde Dennis van Bergen in het AD. 'En geef hem eens ongelijk, in aanloop naar de ontmoeting met de nummer 2 uit de Kosovaarse competitie. Je in de rol van underdog wurmen tegen zo'n elftal zou ongeloofwaardig zijn.' Arne was zelf wel optimistisch. 'Je proeft bij iedereen het gevoel dat we er klaar voor zijn', zei hij. 'We hebben al vaak genoeg laten zien dat we op de goede weg zijn.' In huiskamers en sportkantines in den lande was dat nog geen algemeen aanvaarde mening. Maar er werd wel hoop geput uit het beschikbaar zijn van de speler van wie er hoge verwachtingen waren: Alireza Jahanbakhsh.

Arne analyseerde tegenover het AD ook het verloren oefenpotje tegen PAOK Saloniki. 'Wat we tegen FC Drita goed deden, deden we tegen PAOK precies verkeerd', zei hij daarover. Feyenoord had in Kosovo geen kansen weggegeven en in het oefenpotje in Rotterdam-Zuid juist wél.

Daar zaten ook de zorgen van vele analisten die er al dan niet verstand van hadden. Feyenoord wou aanvallend spelen en hoog druk zetten. En de vraag was of de club wel de kwaliteiten had om dat te doen tegen tegenstanders van een wat groter formaat. Ook de financiën vormden een terugkerend thema in deze voorfase van het seizoen. Nicolai Jørgensen was nu weg en dat scheelde zo'n twee miljoen aan salaris. Bovendien werd er gezocht naar een 'functie elders' voor zowel Mark Diemers als João Teixeira.

Diemers maakte de verwachtingen niet waar in dat ene jaar Rotterdam. Hij had een goede indruk gewekt bij Fortuna Sittard. Twee seizoenen had hij daar achter de rug. Hij speelde – bij de tegenstander dus – in het voor Feyenoord dramatische duel in Sittard op 6 oktober 2019. Toen nog met Jaap Stam als trainer, in een elftal met naast Jens Toornstra en Luis Sinisterra alleen maar spelers die er nu niet meer bij waren. Op een druilerige zondagmiddag, waar de vroege tegendoelpunten in zowel de eerste als tweede helft nog somberder stemden dan het weer.

Diemers was onder Dick Advocaat meestal basisspeler geweest, maar met de komst van Slot leek er voor hem geen plaats meer te zijn. Dat had de nieuwe trainer hem al vroeg laten weten. 'Ik ben eerlijk naar Mark toe geweest, dat vond hij prettig', zei hij daarover, al was de mededeling zelf natuurlijk niet leuk. 'Toen we verder de voorbereiding in gingen, zag ik dat we voor zijn positie – aanvallende middenvelder – met Guus Til, Francesco Antonucci en Jens Toornstra drie spelers hebben die er direct staan. Daarnaast ontwikkelen twee jonge jongens, Lennard Hartjes en Antoni Milambo, zich ook heel leuk. Vandaar dat ik gisteren een gesprek met Mark heb gehad om dat met hem te delen.'

Ook de Portugees João Teixeira had na een goed debuut tegen Willem II geen indruk meer kunnen maken. Hij had bovendien last van blessures. 'Voor João geldt dat hij ook een aanvallende

middenvelder is', zei Slot tegen De Telegraaf. 'In tegenstelling tot Mark was hij in de voorbereiding niet inzetbaar, vanwege een gebroken teen. Die heeft zich daardoor nog minder kunnen laten zien.' Hij zou in dit hele seizoen geen speelminuten meer krijgen.

In de return tegen Drita stond Leroy Fer op de plaats waar de aanwinst Gernot Trauner zou moeten komen, terwijl Slot al had aangegeven dat hij niet echt een plek voor hem zag op het middenveld. De trainer had voor zijn beoogde speelstijl echte lopers met snelheid nodig en Leroy werd daar wat te oud voor.

De Kuip heeft er zin in. Nog lang niet helemaal gevuld, maar wel bruisend. Onder aanmoedigend gejuich weet Jahanbakhsh na ruim een minuut spelen op de rechterflank Guus Til te bereiken, die veel ruimte voor zichzelf gecreëerd heeft. Zijn voorzet, die waarschijnlijk voor Linssen bedoeld is, komt voor de voeten van Orkun Kökçü, die in één keer vol zijn linkervoet ertegen zet. Zijn uithaal landt op de lat. Minder dan een minuut later valt er bijna een doelpunt aan de andere kant. Het ziet er zo onschuldig uit: een verre uittrap van de doelman komt bij Leroy Fer, maar die raakt de bal niet goed. Aanvaller Astrit Fazliu stormt achter het doorschietende projectiel aan en lost een schot, dat voorlangs gaat. Al in een paar minuten wordt duidelijk dat het vanavond twee kanten op kan.

De zevende minuut biedt eindelijk opluchting. De wedstrijd is nog maar net bezig, maar we hebben er – met het uitduel meegerekend – al anderhalf uur op zitten. Een vrije trap vanaf de rechterkant wordt teruggedigd op Jens Toornstra, die met een fraaie boog voorzet. Bryan Linssen kopt vanaf de rand van het doelgebied terug op Guus Til, die op een metertje van de goal volledig vrijstaat. Hij hoeft alleen maar binnen te knikken, en doet dat ook. Gretig grijpt hij de bal die uit de touwen terugrolt en rent ermee weg. Dan laat hij hem toch maar los, om in de hoek van het veld zijn doelpunt te vieren.

De reactie van spelers en publiek is tekenend. Wij gaan winnen! Alleen met hoeveel is de vraag. Dat zou op het witte papier ook geen probleem moeten zijn, maar het gejuich in en buiten de lijnen onderstreept dat het op de groene grasmatten allemaal niet zo vanzelfsprekend is.

Na elf minuten spelen wordt de man van het doelpunt in een vervelende situatie gebracht als aanvoerder Leroy Fer onhandig overspeelt op Jahanbakhsh, halverwege de speelhelft van de tegenstander. De Iraniër kan er niet bij, belandt dan letterlijk in een spagaat en Til grijpt onreglementair in om een counter te voorkomen. Terwijl de scheidsrechter hem nog vermanend aan het toespreken is, neemt Drita snel de vrije trap. Fer, die er ook al schuld aan heeft dat deze situatie ontstaan is, staat te ver van zijn tegenstander af als er vanaf rechts een voorzet komt. Marko Simonovski kan ongehinderd binnentikken.

Vier minuten later gaat het helemaal mis. ESPN-commentator Mark van Rijswijk wrijft Leroy's rol bij die treffer er flink in. 'Fer... Dat is toch weer niet goed... Dat is weer niet goed! En het is 2-1 voor Drita!' Al voordat de bal in het doel verdwijnt. 'Het is 2-1 voor Drita! Fazliu scoort, en Fer gaat wéér in de fout.' De televisiecamera's nemen de falende aanvoerder vol in beeld. Een vertrokken gezicht, een rochel en een fluim. 'Nee, het is zijn wedstrijd nog niet', vervolgt Van Rijswijk, met veel gevoel voor understatement. 'Één keer leidde het tot een kans. Bij het eerste tegendoelpunt zag het er niet heel lekker uit. En dit is zeker niet goed van Leroy Fer, de aanvoerder. En het moge duidelijk zijn: bij deze stand is Feyenoord echt uitgeschakeld.'

Er is geen woord onwaar aan de visie van Van Rijswijk, maar het zegt vooral iets over het beeld van toeschouwers en kijkers. Ja, bij een nederlaag is het over. Maar we hebben toch nog vijf kwartier? Ja, Fer heeft het bepaald niet lekker gedaan, maar dingen gaan zelden mis vanwege de bijdrage van één speler.

Heel vreemd was de keuze van Fer niet. Hij probeerde weg te tikken met de punt van zijn voet. Wat was dan het alternatief? Eerst laten stuiteren en daarna het sprintduel aangaan met een tegenstander? Hij kende zijn beperkingen. Dat zou geheid fout afgelopen zijn.

Na een half uur spelen is er wéér een kans voor Drita. Fazliu opnieuw. Hij probeert het nu met een stiftje, maar Bijlow let goed op. 'Feyenoord staat te slapen', roept Van Rijswijk, die verontwaardigd klinkt als de herhaling loopt. 'Hoe zijn ze aan het verdedigen? Kijk nou! Niemand kijkt naar de bal.'

Maar liefst acht spelers van de thuisploeg stonden op een kluitje bij de rand van de bekende cirkelboog aan de buitenzijde van het strafschoopgebied, terwijl daar maar drie tegenstanders te vinden waren. Dat kon je niet op Fer schuiven, hoewel je van een aanvoerder, die ook nog eens verdediger is, verwacht dat hij zijn spelers instrueert. Maar dat er tegenstanders helemaal vrij gelaten werden, was een logisch gevolg van slecht opstellen. Het stiftje van Fazliu werd niet goed uitgevoerd. Met een simpel sprongetje kon Bijlow vangen.

Twee minuten voor rust komt er eindelijk eens een goede rood-witte aanval. Over de linkerflank, met Guus Til in de hoofdrol. Zijn schot gaat over. De regie van ESPN brengt een spandoek in beeld dat nog vaak getoond zal worden in het seizoen. 'Road to Tirana' staat erop. Die weg is nog lang en zou bij deze ruststand als eindstand vanavond al doodlopen.

In de tweede helft gaat Feyenoord er vol voor om dat scenario te voorkomen. Ballen van de voeten van Fer, Sinisterra en Til hebben echter niet voldoende kracht of niet de juiste richting. Pas na 67 minuten lukt het om de gelijkmaker te forceren. Die wordt gevierd alsof het de winnende goal betekent, maar het is op dit moment niet meer dan een stand die een verlenging kan afdwingen.

Het doelpunt was uitstekend. Een voorzet op maat van Marcos Senesi. De verdediging stond op zich prima, maar Til torende hoog boven zijn directe tegenstander uit. De kopbal was hard in de verre hoek. Dat spelers en toeschouwers doen alsof het nu wel snor zit, is erg voorbarig. Terwijl in de zeventigste minuut het 'komen wij uit Rotterdam' uit de vakken opklinkt, sprint Arbnor Muja weg bij Tyrell Malacia. Die zet een achtervolging in, net als Fer, die daarbij bewijst dat het terecht is wat men van hem denkt. Hij is echt niet snel genoeg meer. Muja komt oog in oog met Bijlow, maar schiet naast. Vijf minuten later krijgt Drita wéér een kans die maar moeizaam weggewerkt wordt door Senesi en Fer. Van hun acties en houdingen straalt af hoe stroef het allemaal gaat.

'Maar Alireza Jahanbakhsh dan?', zou De Telegraaf een dag later schrijven. 'De voormalige topscorer van de Eredivisie is het voetballen toch niet verleerd? De Iraanse vleugelspits kreeg een basisplaats, deed wat technische dingetjes, had een paar aardige passes, maar hij kon misschien door een gebrek aan fitheid op geen enkele wijze het verschil maken.' Hij werd na een uur gewisseld. De aanpak van FC Drita na rust was duidelijk. Men hield zich bezig met tijdrekken en het spel te ontregelen. Verder was het uitkijken naar mogelijke counters. Hun optreden leverde frustraties op, wat leidde tot kaarten voor Luis Sinisterra en Alireza Jahanbakhsh. Wellicht vooral gefrustreerd door hun eigen spel.

Eindelijk komt dan toch de bevrijding. Een halve minuut voor het einde van de reguliere speeltijd neemt Kökçü een corner op links. Alle spelers van Drita staan in hun eigen strafschoepgebied. Tien van hen zelfs in of vlak buiten het doelgebied. Sinisterra krijgt de voorzet op het voorhoofd en kopt hard in. De kalende keeper Faton Maluku zet er zijn linkerhandschoen tegen. De bal belandt voor de rechtervoet van Til, die nog voor Jamal Arago ingrijpt kan binnentikken. Met nog 34 seconden te spelen.

Er komen nog zes minuten bij en dat is voor FC Drita genoeg om nog een heel serieuze kans te creëren. Halverwege die extra tijd heeft Almir Ajzeraj een vrije schietkans vanaf tien meter. Hij raakt de bal niet goed – of juist wel, vanuit Rotterdams oogpunt – en maakt het Justin Bijlow daardoor makkelijk. En dan is het tijd. Feyenoord heeft met moeite gewonnen van een zwakke tegenstander. Hoe lang kan dit Europese avontuur gaan duren?

www.tirana22.nl
tirana22@ziggo.nl



6. LUZERN (UIT)

3^e kwalificatieronde – donderdag 5 augustus 2021 (0-3)

Voordat de reis naar Luzern op het programma stond, was er eerst nog een wat vreemde oefenwedstrijd in Rotterdam. ADO Den Haag was te gast. Er werd niet gespeeld in twee helften van 45 minuten, maar met vier blokken van een half uur. Dat begon met wat op dit moment als de basis van het eerste elftal gezien mocht worden, en eindigde met namen van spelers van wie niet verwacht werd dat ze een rol van betekenis gingen spelen dit seizoen.

De oefenwedstrijd – als je dit nog als één wedstrijd mocht zien – eindigde in 1-1. Pijnlijk genoeg kwam Feyenoords enige treffer tot stand uit een strafschop, die nog dubieus was ook. Of er contact was, werd uit de televisiebeelden niet goed duidelijk. De val van Marouan Azarkan was zo fraai, dat het erop leek van niet. Zo mooi storten mensen doorgaans niet ter aarde als ze zonder hun eigen medewerking tot struikelen worden gebracht.

Het meest interessant was misschien nog de opstelling. Trauner deed voor het eerst mee en mede daarom stond Leroy Fer weer op het middenveld. Sinisterra in de spits, en daardoor andere gegadigden voor die positie op de bank: ‘echte’ centrale aanvallers als Boženík en Bannis, maar ook Bryan Linssen. Helemaal aan de andere kant van het veld, onder de lat, stond reserve-doelman Marciano, omdat Justin Bijlow grieperig was.

Tegenstander ADO was niet meer wat het ooit was. De ploeg die in de Tweede Wereldoorlog drie keer landskampioen werd en eind jaren zestig en begin jaren zeventig serieus meedeed in de subtop en herhaaldelijk de derde plaats behaalde, speelde sinds 2004 meestal in het rechterrijtje van de Eredivisie. Het eindigde als voorlaatste in 2020 en als allerlaatste in 2021, waardoor het moest afdalen naar de Keuken Kampioen Divisie.

Arne Slot zag in de povere uitslag tegen het gedegradeerde ADO geen reden tot ongerustheid. 'Ik vind dit geen reële afspiegeling van wat je normaal gesproken van ons ziet, omdat wij voor het allergrootste gedeelte niet met onze basis hebben gespeeld', zei hij tegen RTV Rijnmond. 'Desondanks hebben we nog een aantal kansen gehad. Met name Róbert is een paar keer in scoringspositie gekomen.' Toch erkende ook deze optimistische coach dat het voor het publiek niet echt een geweldige wedstrijd was. 'Het waren wel lange minuten', zei hij.

De trainer blikte kort na die oefenzondag al vooruit naar de veel belangrijkere ontmoeting die voor de deur stond: het uitduel tegen FC Luzern. 'Ik heb uiteraard al wat beelden gezien van die tegenstander', zei hij. 'We hebben natuurlijk pasgeleden tegen Young Boys gespeeld en gezien hoeveel moeite we daarmee hadden. Onze tegenstander heeft recent ook tegen hen gespeeld en dus kunnen we redelijk goed inschatten wat de weerstand zal gaan zijn.'

FC Luzern was wel wat bekender. De club eindigde in de Zwitserse competitie al jarenlang ergens rond de vijfde plaats. In 2012 zelfs als tweede. In 2021 wonnen ze de beker. Bekender nog dan de club was één van de spelers daar: Jordy Wehrmann, bij Feyenoord opgeleid. In de afgelopen zomer maakte hij de overstap naar Luzern, waaraan hij al een half jaar verhuurd werd. Wehrmann had meegespeeld in de gewonnen Zwitserse bekerfinale en maakte in die eindstrijd zelfs een doelpunt. Hij vertelde tegen RTV Rijnmond dat hij al hoopte op Feyenoord als tegenstander. 'Na de loting werd ik veel gebeld en geappt door de spelers', zei hij. 'Bij mijn afscheid zei ik het al voor de grap: misschien tot snel.'

Uiteraard sprak de jonge oud-Feyenoorder positief over zijn huidige team en gaf hij te kennen daarmee wel wat te willen bereiken. 'Wij hebben een ploeg die er heel veel energie in legt', begon hij. 'Maar naast strijd willen wij ook voetballen. Onze

trainer is daar wel anders in dan andere coaches in Zwitserland. Wij willen echt verder komen in Europa en gaan daar alles aan doen.' Dat klonk heel positief, eigenlijk ook voor de aanstaande bezoekers uit Rotterdam, met hun speelstijl die vooral werkt bij tegenstanders die er zelf ook een open wedstrijd van willen maken. Dat wou Luzern kennelijk ook, maar de Zwitsers hadden wel ontzag voor hun naderende tegenstander. 'Ze vinden de club sowieso groot', zei Wehrmann. 'Al toen ik hier kwam, merkte ik dat al, hoe er over Feyenoord gesproken werd. Aan motivatie bij ons daarom geen gebrek.'

Vriendschappelijk hadden de clubs elkaar in januari 2018 ontmoet, op een trainingskamp in Marbella, tijdens de winterstop. Het publiek had meer herinneringen aan de stevige confrontaties van dertig jaar geleden. Op woensdag 21 oktober 1992 was er dat grimmige duel in de tweede ronde van de Europa Cup II. Ruim tweeduizend Feyenoordsupporters droegen destijds bij aan een gespannen sfeer. Die bereikte het kookpunt toen Henk Fraser zijn tegenstander Oliver Camenzind met zijn elleboog in het gezicht raakte. In het ontstane tumult stuurde arbiter Loizou Loizou uit Cyprus ten onrechte Gaston Taument van het veld. Een van de grensrechters greep daarna in en maakte kenbaar dat hij de verkeerde te pakken had. Toen moest John de Wolf eruit, maar die had ook al nergens schuld aan.

Bij de persconferentie in Zwitserland was dat incident allang weer vergeten en ook de oefenwedstrijd tegen ADO riep daar geen vragen meer op. Maar trainer Arne Slot had nog steeds wel iets uit te leggen over het zwakke optreden in de voorronde. 'Journalisten en analisten kijken naar de dingen die fout gaan en dat is ook heel begrijpelijk', zei hij tegen de pers. 'Dat leidt tot bepaalde vragen, maar als trainer zie ik tussen de bedrijven door ook dingen waar ik tevreden over ben. Daarom zit ik echt te wachten op het moment dat we als Feyenoord laten zien dat we veel beter kunnen.'

Slot had de beelden nog eens goed bekeken en kwam erachter dat bijna alle kansen van Drita voortkwamen uit lange trappen van de keeper op momenten dat zijn ploeg met elf man achter de bal stond. Het te eenvoudige beeld dat Drita alleen maar counterde, klopte dus niet. 'Er zat een te korte terugspeelbal bij en tijdens een counter werd het schot van richting veranderd', stelde de trainer vast. Veel was er dus aan Feyenoord zelf te wijten geweest.

Luzern was geen echt grote tegenstander. Groter dan de vorige, maar heus geen Liverpool of Real Madrid. Een stad met tachtigduizend inwoners: een soort Heerlen of Hengelo. Of om dichterbij Rotterdam te blijven: Schiedam-achtig. Er stond een stadion dat ongeveer een kwart van dat inwoneraantal kon huisvesten. Tussen NAC en ADO in. Maar ook vergelijkbaar met AZ. Getallen die eigenlijk zo veel niet zeggen dus.

Feyenoord begint de uitwedstrijd tegen FC Luzern met goed spel, maar is niet de eerste die een kans creëert. Al in de vierde minuut krijgt Justin Bijlow een schot te verwerken dat recht op hem af komt. Het is een tamelijk vrije schietkans vanaf ruim tien meter. Een paar minuten later is het weer bijna raak, als een ingestudeerde cornervariant wordt weggewerkt. Kort genomen door Kökcü op rechts, een een-tweetje met Jahanbakhsh en dan terug naar Toornstra, die een voorzet geeft. Op zich allemaal prima, maar de bal belandt op het hoofd van een verdediger, terwijl Feyenoord veel mensen naar voren heeft.

Een snelle omschakeling maakt daardoor dat de sprintende spits van de tegenstander alleen nog maar met Pedersen heeft af te rekenen. Dat lukt Varol Tasar niet. De verdediger blijkt sneller te zijn en maakt hem onschadelijk. Het laat maar weer eens zien hoe belangrijk snelheid en fitheid zijn bij de tactiek die Arne Slot erop nahoudt. Een snelle speler achterin houden maakt dat je je dit kunt permitteren. Het had ook anders kunnen uitpakken.

In de negende minuut zorgt een prima aanval van Feyenoord over de linkerkant alsnog voor de vroege voorsprong. Sinisterra wordt gelanceerd door Marcos Senesi. De linksbuiten haalt op snelheid de achterlijn, houdt in en maakt een passeerbeweging. Guus Til heeft zich goed vrijgelopen. Heel knap neemt hij de strak ingespeelde bal aan. Van een meter of twaalf kan hij vol uithalen. Via een venijnige kaats belandt zijn schot in de verre hoek.

In de eerste helft gaat het flink op en neer en echt veel kansen komen er niet. De Zwitserse tegenstander heeft zich ingesteld op het offensieve spel van de bezoekers en loert vooral op een counter, maar het lukt telkens niet om daaruit gevaarlijk te worden. Niet alleen de al genoemde Marcus Pedersen, maar ook de nog verse Gernot Trauner zorgt ervoor dat het niet tot een gelijkmaker komt.

De 0-2 valt een paar minuten voor rust, nu na een aanval over de rechterkant. Pedersen wordt aangespeeld en komt heel ver mee naar voren. Iets verder nog dan Jahanbakhsh staat hij als hij overspeelt naar de eigenlijke rechtsbuiten, twee meter uit de hoek van het strafschopgebied. Guus Til komt aangerend en passeert zijn ploeggenoot, die rustig ruimte zoekt om te kunnen schieten. Hij knalt hard in de rechterhoek, waar de keeper het tij nog tijdelijk kan keren, maar niet tot een corner verwerken, laat staan vangen. Til reageert alerter dan de verdediger naast hem. Simpel wipt hij van dichtbij de bal over de opkrabbelende doelman die graaiend en grabbelend wil redden. En zo maakt Guus zijn tweede doelpunt in deze wedstrijd, zijn vijfde in de voorrondes van de Conference League. Alle treffers waren tot nu toe van hem.

Even is er de schichtige blik naar de grensrechter, die de vlag omlaag houdt. Het lijkt op buitenspel, maar dat is het niet. De brede lach op het toch al gauw vrolijke gezicht van de speler die nog maar kort bij Feyenoord was. Een lach waar de verbazing

doorheen sijpelt. Dit kan toch niet: als middenvelder verhuurd worden en dan je vijfde doelpunt in twee opeenvolgende wedstrijden maken. Het scheelt weinig of Sinisterra tekent twee minuten later voor de 0-3. Nadat hij de keeper omspeelt, wordt zijn schot op het lege doel van de lijn gehaald door de Duitser Marvin Schulz. Til speelt opnieuw een belangrijke rol in de doelpoging. Hij verricht namelijk de onderschepping, Linssen stuurt Sinisterra weg met een hakje.

Na rust krijgt Feyenoord nog meer kansen dan in de eerste helft, maar wat toen twee keer lukte, gaat nu niet. Het doelpunt wil maar niet vallen. Na een kwartier komt Malacia tot een fraai schot, maar dat wordt door de doelman net onder de lat vandaan weggewerkt. Halverwege de tweede helft betreedt Jordy Wehrmann het veld. Hij stond uiteindelijk niet in de basis, maar krijgt nu nog een kwart van de totale speeltijd tegen de ploeg waar hij vanaf zijn zevende jaar werd opgeleid.

Na zeventig minuten wordt een hoekschop aan de rechterkant genomen door Orkun Kökçü en in eerste instantie weggekopt door Filip Ugrinic. De bal komt voor de voeten van Toornstra, die met een hoge boog voorzet. Trauner kopt door naar Linssen, die goed met rechts aanneemt, heel even wankelt en dan met links net voorbij de verre hoek mikt. De ruimte die hij heeft, is groot. Alleen Sinisterra komt bij hem in de buurt.

De inmiddels ingevallen Róbert Boženík schiet nog een keer recht in de handen van de keeper. De grootste kans komt een minuut of tien daarna als Sinisterra na een uitstekende aanval en een perfecte pass van Malacia over schiet. Korte tijd later scoort hij alsnog, na een enorme blunder van doelman Vaso Vasic, die een terugspeelbal recht in de voeten van Boženík werkt. Of eigenlijk van Sinisterra, maar Boženík zet daar een voetje tussen. Vasic wil de fout herstellen, maar slaagt daar niet in. Vallend en met de voet naar voren lukt het de Feyenoorder om binnen te tikken, vlak voor de aanstormende Marco Burch.

Langs de lijn stond Slot te glimmen. Tegenover de pers was hij even later alweer ingetogen. ‘Dit geeft ons een goede uitgangspositie’, zei hij, ‘maar het wil niet zeggen dat we Feyenoord elke wedstrijd zo gaan zien. Belangrijk voor mij is dat ik zie dat deze spelers er echt alles aan doen om te winnen. Ze willen ervoor vechten, vandaag ook weer. Dat wilden ze tegen FC Drita ook, alleen hebben we nu een beetje beter gespeeld. We hebben niet zo vaak de bal verloren en dingen technisch beter uitgevoerd.’ Het leek wel of hij niet eens zo veel verschil zag, ondanks die twee tegentreffers minder.

Slot was goed te spreken over debutant Gernot Trauner. ‘Mooi voor hem dat zijn eerste optreden zo verliep’, vond zijn nieuwe trainer. ‘Alireza wordt steeds fitter en Guus is al wat langer bij ons. Ze zijn goed aanwezig nu, de nieuwe spelers, en dat is goed voor het team.’

Verslaggever Dennis van Bergen schetste een dag later in het Algemeen Dagblad het beeld dat hij van wat meer afstand had gevormd. ‘Bij Feyenoord hebben ze het de laatste weken steeds over bouwen’, schreef hij. ‘Een metafoor die wel vaker gebruikt wordt wanneer een trainer een nieuw tijdperk inluidt. Maar in het specifieke geval van de Rotterdamse club dekt deze term beter de lading dan elders. Slot wil met zijn aanvallende manier van voetballen een cultuuromslag tot stand brengen. En van die missie wijkt de coach, even eigenwijs als zelfbewust, hoe dan ook niet af. Bouwen, zegt hij, heeft immers tijd nodig. En dan laat je je niet kennen wanneer tijdens dat proces her en der eens een net gemetseld muurtje sneuvelt.’

In dit stadium van het seizoen was dat de vraag waar het om ging. Was hier inderdaad sprake van een muurtje dat telkens weer tijdig gerepareerd kon worden? Of viel er straks opeens een stapel bouwstenen om, waarmee het in één doffe dreun afgelopen zou zijn in Europa?

7. ATLÉTICO MADRID

vriendschappelijk – zondag 8 augustus 2021 (2-1)

Het was een vreemd geval, dat ‘traditionele openingsduel’, aan de vooravond van de competitie. Normaal gesproken is dat het moment waarop supporters elkaar na langere tijd weer in het stadion terugzien. Een wedstrijd waarvan de uitslag niet echt ter zake doet. Bij deze editie had Feyenoord al drie serieuze krachtmetingen achter de rug, waarvan eentje thuis. Daarnaast nog wat oefenpotjes in datzelfde stadion voor datzelfde publiek.

Het was bepaald niet de minste tegenstander die dit jaar was uitgenodigd: Atlético de Madrid, Spanjes kersverse kampioen. Op papier maakte de thuisclub weinig kans, als nummer 5 uit de Eredivisie. Volgens de UEFA is La Liga de sterkste competitie na de Engelse Premier League. Real Madrid en Barcelona waren gevestigde namen in de Champions League. En Sevilla had de afgelopen jaren een paar keer in de finale van de UEFA League gestaan. Die drie clubs had deze tegenstander dus achter zich gelaten in het laatste seizoen. Zoals gezegd: bepaald niet de minste tegenstander.

Atlético Madrid had een bijzondere geschiedenis wat betreft de behaalde resultaten. Landskampioen nu, als bekroning van acht jaar lang bij de eerste drie eindigen. Maar de club had door de jaren heen aanzienlijk zwaarder weer gekend. Nadat in 1996 het kampioenschap én de beker werden behaald, ging het met rasse schreden bergafwaarts. Totdat in 2000 zelfs degradatie naar de Segunda División volgde. Een soort FC Twente was het.

Ook voor Atlético de Madrid was deze ontmoeting het laatste wapenfeit voor de start van de competitie. Reden dus om hier een serieuze generale repetitie van te maken, maar desondanks ontbraken enkele grote namen: de aanvallers Luis Suárez en João Félix en de verdedigers Stefan Savić en Kieran Trippier waren niet van de partij.

Feyenoord was op zoek geweest naar de sterkste opstelling en leek die nu gevonden te hebben. Fer en Haps waren daaruit verdwenen, na de komst van Trauner en het sterke spel van Malacia. Het middenveld werd bemand door Kökçü, Toornstra en Til. De wellicht meest besproken plaats bleef toch centraal voorin, waar Linssen uiteindelijk de voorkeur kreeg tussen de beide vleugelaanvallers Sinisterra en Jahanbakhsh.

In de vijfde minuut ontstaat er een aardige kans voor de Spanjaarden, nadat Pedersen via een belabberde terugspeelbal een corner weggeeft. In de zevende minuut komt Carrasco tot een schot en in de tiende minuut gebeurt er achterin weer iets heel onhandigs. Vanaf de rechterkant van het veld speelt Gernot Trauner terug op Bijlow, die er niet eens bij kan komen en het gevaar rakelings langs de paal ziet verdwijnen. Het typische misverstand tussen spelers die elkaar nog niet goed kennen. Trauner was zelf door Bijlow aangespeeld, en die was nou juist aan 'zijn' kant van het doel gaan staan, om zonder gevaar een eventueel tikkie terug te kunnen oprapen.

In de vijftiende minuut komt Feyenoord bijna op voorsprong. Orkun Kökçü geeft een prima pass op Bryan Linssen, die zo scherp start dat het buitenspel lijkt. De aanvaller neemt met de borst aan, wordt verhinderd om op doel te schieten en legt dan breed, terwijl de collega's op wie hij blind rekent daar nog niet staan. Ook in deze linie moeten ze kennelijk nog aan elkaar wennen. De door de Spanjaarden veroverde bal wordt al rap weer afgestaan door goed jagen van Alireza Jahanbakhsh. Na enkele vloeiende combinaties via een aantal hoofden en voeten kan diezelfde Jahanbakhsh voorzetten. Het lukt net niet om Guus Til te bereiken.

De thuisploeg zet wel vaker een vitale aanval op, zoals in de achttiende minuut, als Pedersen de achterlijn haalt. Tot een voorzet komt hij niet, maar het levert wel een hoekschop op. Die bestaat uit een tikkie terug op Jens Toornstra, die met een fraaie

steekbal Orkun Kökçü aanspeelt. Die bedient Marcos Senesi, en hij op zijn beurt Bryan Linssen. Het zijn allemaal voorbeelden van verzorgde combinaties en een bewijs dat dit team heus wel wat kan. Meer dan door sommige analisten in dit voorseizoen gedacht werd.

In de vierentwintigste minuut probeert Sinisterra een tweede doelpunt te maken, maar zijn te zwakke schot belandt in de handen van de keeper. Interessanter dan de aanval zelf, is de reactie van Guus Til. Die komt aangelopen, kiest goed positie en reageert op het feit dat hij niet aangespeeld wordt. Die kant van het verhaal is er ook: de spelers voelen elkaar niet altijd zo goed aan als zojuist bij dat doelpunt. Na een half uur spelen wordt het bijna gelijk. Atlético neemt de hoekschoppen heel klassiek en dat leidt dan tot kopballen, in dit geval door centrale verdediger José María Giménez, die hard de lat raakt, waarna er opnieuw ingekopt wordt, nu door een andere man uit de laatste linie: Mario Hermoso.

Feyenoord heeft te maken met een tegenstander van formaat, wat geluk én een capabele keeper die erin slaagt om die tweede poging te vangen. Atlético heeft zich wat verkeken op de tegenstander. Althans, zo lijkt het, en de jacht op de gelijkmaker is serieus. Zeven minuten voor rust schiet linksbuiten Thomas Lemar nog venijnig in door in één keer uit te halen. Bijlow wordt op dat moment wat gehinderd in het zicht door zijn eigen verdediger, maar redt desondanks prima.

Dat de mannen uit Madrid dit heus niet als zomaar een oefenpotje opvatten, blijkt ook uit de toegenomen frustratie tegen het einde van de eerste helft. De Belg Yannick Carrasco verliest de bal aan Tyrell Malacia, die zich heel sterk bij de achterlijn vrijspeelt. Na het door hem gewonnen duel volgt er een valpartij. De heren raken wat met de benen verstrengeld en Carrasco verwijt dat – misschien wel terecht – zijn directe tegenstander. Zijn reactie komt hem duur te staan. Het natrappen was niet

heel hard, maar wel opzettelijk en vlak voor het oog van de grensrechter en een stevig protesterend stadion. Kökçü bemoeit zich er nogal nadrukkelijk mee en krijgt daarvoor geel. De straf op het natrappen door zijn tegenstander is zwaarder: Carrasco kan eerder naar de kleedkamer en mag daar meteen blijven.

Misschien was de straf niet voor die schop, maar voor hoe hij daarna Kökçü toetakelde. Een bebloede hals gaf aan dat er het nodige gebeurd was in het opstootje waarbij zo'n beetje alle spelers betrokken raakten. Zelfs Diego Simeone betrad het veld om de dader tot de orde te roepen, maar het weerhield Higler er niet van om rood te geven. Een rode kaart in een vriendschappelijk wedstrijd, waar de uitslag nergens voor meetelt...

In de tweede helft wordt er aan twee kanten veel gewisseld. Voor beide ploegen geldt dat er uiteindelijk maar twee of drie man op de bank blijft: Atlético heeft daar tien spelers zitten, Feyenoord vijftien. Vier spelers werden in de rust al gewisseld en na zestig minuten staat er een geheel nieuw elftal op de mat. Nog voordat de grootste wissel heeft plaatsgevonden, schiet de ingebrachte Leroy Fer nog een keer een meter over en na tien minuten spelen heeft Malacia een beter gericht schot, nadat hij door slecht uitverdedigen van de tegenstander de gelegenheid krijgt. De thuisploeg staat nog steeds voor, maar wil het hier niet bij laten. Ook Marcos Senesi kopt nog een keer hard over na een corner. Een klassieke hoekschop, zonder dat ingestudeerde terugleggen dus, maar een gewone voorzet.

Ook João Carlos Teixeira probeert het nog een keer met een hard schot, maar ook de tegenstander heeft een prima keeper. Die van Feyenoord is inmiddels gewisseld voor Ofir Marciano, die niet heel veel te doen krijgt, maar in de 83^e minuut twee keer achter elkaar op de proef wordt gesteld. Eerst slaagt hij voor dat examen en lijkt het gevaar zelfs geweken, maar als de bal al snel weer terugkomt, kan hij het schot van Angel Correa niet keren.

Toch de gelijkmaker dus. Vooraf zou dat door velen een prima prestatie gevonden zijn, maar nu leidt het tot teleurstelling. Na een geweldige partij lijkt er niet meer in te zitten dan remise. Op het allerlaatste moment is daar toch nog de winst. De twee minuten extra tijd zijn al een paar seconden verstreken als Boženík de bal prima controleert en Ridgesciano Haps een pass op maat geeft. Het loopwerk is van Naoufal Bannis, die de doelman passeert en het publiek op winst trakteert. Het klinkt alsof er een belangrijke overwinning behaald is. En eigenlijk is dat ook zo. Deze winst laat zien dat de ploeg echt mogelijkheden heeft in het bijna begonnen seizoen.

Dennis van Bergen stond in het Algemeen Dagblad stil bij de beladenheid die ook direct na afloop aanwezig bleek. Arne Slot ontving op de uitgestrekte hand aan Diego Simeone een stevige duw. Hoezo vriendschappelijk? De krant meldde dat Slot blij was met het goede voetbal van zijn ploeg. 'Hoewel alles heus nog niet perfect gaat, zie je wel dat we ook tegen zo'n grote tegenstander als Atlético in grote delen het spel konden laten zien dat we graag spelen. Dat geeft vertrouwen.' De trainer was op zoek naar meer bravoure. Feyenoord was een topclub of moest dat weer worden. En deze wedstrijd was er eentje die hoop gaf op een goede richting. 'Ik kan wel elke keer roepen dat het er op de training zo goed uitziet en dat we ons ontwikkelen als team', zei Slot tegen het AD. 'Maar als we dan zo voetballen als tegen FC Drita, dan zegt iedereen – en volkomen terecht overigens – dat hij er niets van terugziet. Dat we er tegen FC Luzern en Atlético wél in slaagden, is een mooie opsteker voor de spelers. Verdienen ze ook. Want ze werken ongelooflijk hard. Geweldig om te zien.'

Slot gaf ook aan dat hij nog behoefte had aan 'de gewenste spits' en een creatieve middenvelder. Blij was hij met Justin Bijlow, Guus Til en Gernot Trauner. Trouwens ook met Kökçü en Ali-reza Jahanbakhsh, 'die steeds meer in vorm komen'.

De sfeer was in Rotterdam opeens aardig omgeslagen, en dat was zeer welkom in de aanloop naar de Europese return tegen FC Luzern. 'We balanceren op een dun koord', zei Slot om de verwachtingen te temperen. 'De uitvoering is lang nog niet altijd perfect. Maar dit is het voetbal dat ik wil zien. We zijn op de goede weg met elkaar.'

8. LUZERN (THUIS)

3e kwalificatieronde – donderdag 12 augustus 2021 (3-0)

Voetbalregisseurs hebben de gewoonte om de camera op één man te richten als de spelers het veld op komen, omdat dat wat meer aanspreekt dan een afstandelijk rijtje van elf. Bovendien kan de commentator dan iets over die ene zeggen. Je moet wát, als datgene waar het om gaat nog niet begonnen is. En een volle maan filmen, zoals ze in Pristina deden, kon pas over tien dagen.

Guus Til was de man die werd uitgelicht door de ESPN-regie, toen Feyenoord de grasmat betrad voor de return tegen Luzern. Maar liefst vijf van de zes treffers in de Conference League tot nu toe waren van hem, terwijl hij niet eens als aanvaller op het krijtbord van de coach stond. Een aanvallende middenvelder was hij. Een scorende middenvelder.

Luzern maakte geen kans, zou je zeggen. Een 0-3 goedmaken, dat doe je niet zomaar. In de Zwitserse competitie stond de club er ook niet rooskleurig voor. In het afgelopen weekend leden de spelers thuis een 1-3 nederlaag tegen FC Zurich, na een vroege voorsprong. Een week eerder werd er tegen St. Gallen een 2-1 weggegeven na zes minuten blessuretijd. De ouverture van de competitie verliep ook al niet gelukkig. Verliezen van Young Boys is geen schande, maar ook toen nekte de extra speeltijd hen. Bij een stand van 3-3 scoorden de bezoekers toch nog het winnende doelpunt.

De naam Luzern klonk een stuk degelijker dan Drita, maar we hadden ook hier natuurlijk nog niet te maken met een topclub. Net als Feyenoord vijfde geworden in het vorige seizoen, maar dan in een competitie die minder hoog aangeschreven stond. Het was het seizoen geëindigd met een straatlengte achterstand op de landskampioen, Young Boys, dat 84 punten had uit 36 wedstrijden. Luzern had er maar 46; het verloor vaker dan dat het won, maar werd daarmee toch nog vijfde.

Nu is het wel zo dat de Super League, de hoogste afdeling in Zwitserland, anders is ingericht dan de Eredivisie. Je kunt Schweizer Fußballmeister worden door bovenaan te eindigen in een groep van tien clubs, die onderling vier keer per seizoen tegen elkaar uitkomen. In die zin was Luzern een middenmoter, als vijfde van de tien, waar de Nederlandse nummer vijf in een competitie van achttien speelde.

Feyenoord laat zien dat het bereiken van de groepsfase een must is en pakt de return serieus aan. Met de sterkste opstelling en opnieuw met aanvallend voetbal. Dat leidt tot een vroege openingstreffer. Door goed druk zetten komt Til in balbezit. Daarna wordt Sinisterra aangespeeld. Die geeft een pass die net niet ver genoeg naar voren is, maar voor Jahanbakhsh met een klein beetje inhouden toch opgepikt wordt. Hij komt wat ongelukkig uit met zijn pas, tikt de bal één keer naar voren en sprint erachteraan. Drie tegenstanders vliegen daar vergeefs bovenop: zijn schot van vijftien meter is trefzeker.

In de veertiende minuut krijgt Bryan Linssen de kans op de 2-0 als Luzern bij het uitverdedigen domweg inlevert. Hij neemt wat te weinig tijd en schiet niet zuiver genoeg. Het geeft al vroeg het gevoel dat Feyenoord weinig te vrezen heeft van deze tegenstander, die figuurlijk gesproken op de grond ligt. Dat het niet lekker loopt, is zichtbaar in de houding van Lorik Emini, de Kosovaarse international die zojuist knullig balverlies leed. Hij die zich zou moeten schamen, staat nu te gebaren dat het naar voren gekund had. Toch was dit tikkie recht in de voeten van de tegenstander moeilijk aan andere spelers toe te schrijven. Aan de andere zijde is het even later Guus Til die moppert. Marcus Pedersen, die net als Tyrell Malacia regelmatig de kans krijgt om mee naar voren te gaan, laat zijn schot blokken, terwijl Til op zijn zesde doelpunt uit is. Het handje van Sinisterra gaat de lucht in: hij kreeg namelijk heel veel ruimte op de andere flank, en had aangespeeld willen worden.

Ook Malacia is in de twintigste minuut dicht bij een doelpunt. Sinisterra let goed op waar Linssen staat. De spits die uitwijkt naar de linkerkant heeft op zijn beurt oog voor de linkervleugelverdediger. Die schiet niet onverdienstelijk in, maar de doelman stopt zijn schot. Een minuut of wat later moet diezelfde man opnieuw ingrijpen als Til vanuit de spitspositie schiet. Hij hoeft niet te duiken voor de poging van Jens Toornstra in de vijftiende minuut, omdat die net naast schiet. Een kopbal van Gernot Trauner op Guus Til, opnieuw diep in de spits, wordt door laatstgenoemde net niet afgemaakt. Maar al die kansen laten zien dat het de ploeg met de voorsprong is die de meeste aanspraak maakt op het eerstvolgende doelpunt.

Dat komt er ook, na 33 minuten. Het zoveelste offensief van Feyenoord. Op een afgeslagen aanval wordt er alert gereageerd door Toornstra, die knap voor zijn man komt en in één keer ziet waar de bal heen moet. Jahanbakhsh heeft alle ruimte, neemt aan, draait, en haalt snoeihard uit. Het staat 2-0, nog voor rust. De rust die de doelpuntenmaker zelf overigens niet gaat halen. Hij blijkt zich bij het draaien of schieten geblesseerd te hebben aan zijn lies. En zo wordt de man met twee treffers op zijn naam gewisseld voor Róbert Boženík.

In de laatste minuut van de eerste helft doet Luzern eindelijk iets. Tot twee keer toe wordt er op doel geschoten. Eerst uit een vrije trap en dan uit de situatie die daarna ontstaat. Beide keren moet Bijlow tamelijk serieus ingrijpen. Hij heeft tot die tijd nog weinig te doen gehad.

Voor zover de wedstrijd nog niet beslist was: Luis Sinisterra maakt al heel vroeg in de tweede helft de 3-0 via een prima schot. Hij wordt aangespeeld door Jens Toornstra terwijl de verdedigers te veel bezig zijn met Boženík. Tijd en ruimte is er genoeg om de trekker over te halen. Het schot is goed geplaatst in de verre hoek.

Vijf minuten na rust volgt er dan eindelijk een echte aanval van Luzern. Invaller Dejan Sorgić met het spitsennummer 9 schiet zwak in. Het lijkt een teken van ongeloof te zijn. Ongeloof dat er hier ook nog maar iets te halen is. Feyenoord aan de andere kant blijft gewoon aanvallen, misschien wel geholpen door de moedeloosheid van de tegenstander. Na tien minuten in de tweede helft heeft Linssen enorm veel ruimte op rechts. Zijn voorzet op Til is prima, maar die kopt recht in de handen van de keeper. Hij wil het echt wel, dat zesde doelpunt. Non-verbaal maakt hij dat volstrekt duidelijk. De gretigheid is er.

In het laatste half uur komt Lennard Hartjes in het veld voor Orkun Kökçü. Dat betekent het debuut voor deze achttienjarige middenvelder, die overgenomen is van Sparta. Tot nu toe had hij alleen minuten gemaakt in oefenwedstrijden. Ook mocht hij als jeugdspeler mee naar het trainingskamp in Oostenrijk in de voorbereiding van het seizoen. 'Een talent dat in het oog sprong, was de jeugdige Lennard Hartjes', had De Telegraaf geschreven na een partijtje tegen AA Gent in juni, op Varkenoord. Het zou zijn enige officiële wedstrijd blijven in het hele seizoen. Hartjes speelde op de rand van het eerste elftal en zou in april tijdens een interview met Feyenoord TV vaststellen dat die situatie zwaar was. Telkens trainen met de sterksten en dan ook nog spelen met de Onder 21. Met die ploeg knokte hij voor een plek in de Keuken Kampioen Divisie. Nu kwam hij in het veld om – zij het heel bescheiden – bij te dragen aan de weg die naar Tirana zou leiden.

Til doet nóg een poging om te scoren, maar slaagt niet. De lach is er wel op het gezicht, maar daarop is ook zichtbaar dat hij ervan baalt dat het niet gelukt is, als hij een kwartier voor tijd gewisseld wordt. Hij en Sinisterra verlaten het veld en Bannis komt erin, samen met Antoni-Djibu Milambo, die daarmee de jongste debutant bij Feyenoord ooit is. Met zijn 16 jaar en 131 dagen is hij nét iets jonger dan Georginio Wijnaldum, die bij zijn debuut in 2007 zeventien dagen ouder was dan Milambo nu.

Tien minuten voor tijd doet Bryan Linssen nog een poging om er 4-0 van te maken, maar de wedstrijd is nu echt wel afgelopen. Zes seconden na het verstrijken van de reguliere anderhalf uur fluit de Italiaanse scheidsrechter Marco Guida af.

De kranten besteedden die vrijdag vooral aandacht aan die ene Iraniër die de selectie pas versterkt had. Volgens De Telegraaf waren er twijfels of hij nog steeds de power en klasse uit zijn AZ-periode zou hebben. Alireza Jahanbakhsh had in de Premier League maar weinig gespeeld. Hij was voor 25 miljoen van AZ naar Brighton & Hove Albion gegaan. Die ploeg wou hem later voor bijna 20 miljoen weer kwijt, maar had flink moeten zakken met de prijs. 'De manier waarop hij die treffers vierde met de harde kern van de Rotterdammers liet weinig aan duidelijkheid te wensen over', meende De Telegraaf. 'Als hij erin slaagt die scoringsdrift in deze competitie het hele seizoen aan de dag te leggen, dan mogen Arne Slot en Frank Arnesen in hun handen knijpen. In dat geval hebben ze – voor weinig geld, iets meer dan een miljoen – een perfecte opvolger voor Steven Berghuis gevonden. Maar één duikvlucht van een Iraanse zwaluw maakt nog geen zomer.'

Zo bevond deze aanvaller zich in het middelpunt van de belangstelling, dankzij twee fraaie treffers in minder dan een halve wedstrijd, terwijl het Guus Til niet meer lukte in vijf kwartier. Hoe zouden deze twee het gaan doen, de rest van het seizoen? En zou de eerstgenoemde weer kunnen spelen tegen Willem II? De competitie stond op het punt van beginnen.

9. ELFSBORG (THUIS)

play-off – donderdag 19 augustus 2021 (5-0)

Die eerste speelronde in het Eredivisieseizoen 2021/'22 verliep uitstekend. Een uitwedstrijd in Tilburg op een late zondagmiddag eindigde in 0-4 door doelpunten van Bryan Linssen, Luis Sinisterra, Guus Til en Naoufal Bannis. Feyenoord begon fel en speelde dominant. Toch werden er ook kansen weggegeven, maar die werden tijdig verijdeld door Justin Bijlow. De voorsprong verscheen na een kwartier op het scorebord. Linssen schoot van buiten de zestien in de korte hoek. Tien minuten later kapte Luis Sinisterra in het strafschopgebied naar binnen. Hij scoorde dankzij de ruimte die Guus Til voor hem bereidde. Diezelfde Til maakte vlak na rust gebruik van het jagen van Bryan Linssen. Hij had zelfs de 0-4 kunnen maken, maar zijn kopbal na een voorzet van Toornstra ging via het been van de keeper naast. Bij Willem II kreeg Emil Bergström een rode kaart vanwege een laakbare tackle op Luis Sinisterra. Toen werd het toch echt als een gelopen race beschouwd. In de blessuretijd scoorde invaller Naoufal Bannis alsnog de uiteindelijke 0-4, op aangeven van Ridgesciano Haps.

Het seizoen openen met een riantе uitoverwinning. Dat deed denken aan de 0-5 in Groningen in het kampioensjaar. Toen begon Feyenoord bovenaan en zou het daar het hele seizoen blijven staan. Nu deelde het de tweede plaats met FC Utrecht. Ajax had thuis met 5-0 gewonnen van N.E.C. en vestigde zich daarmee op de koppositie. Daar zouden de Amsterdammers ook eindigen. Diezelfde riantе cijfers (5 voor, 0 tegen) waren aan Feyenoord besteed bij een laatste horde naar de Conference League. De thuiswedstrijd eindigde in een stand die opnieuw het gevoel gaf dat de return een formaliteit zou worden. Na Til en Jahanbakhsh leek er een nieuwe hoofdrolspeler opgestaan te zijn. Luis Sinisterra maakte drie van de vijf doelpunten en blonk uit met enkele fraaie acties.

Al in de vijfde minuut haalt Sinisterra snel en makkelijk de achterlijn. Dat resulteert niet in een doelpunt, maar zet wel de toon van de wedstrijd. Het leidt indirect tot een kans voor Toornstra, die van richting wordt veranderd en bijna in het doel belandt. Na zeven minuten is er een schot van Sinisterra, die laat zien dat hij er echt zin in heeft. Niet alleen in scoren, maar ook in fraaie passeerbewegingen en goede voorzetten. Na negentien minuten draaft hij langs de zijlijn en zet hij zo'n beetje vanaf de corner-vlag voor. Linssen loopt goed in en bewijst maar weer eens een goede koper en springer te zijn. Deze keer gaat het naast.

Sinisterra laat De Kuip na 22 minuten al heel even juichen, maar dat blijkt voorbarig. Nadat Pedersen oprukt over rechts en voorzet op Til, mist die de bal. Sinisterra treft het zijnet, zij het aan de verkeerde kant van de paal. Pas na 24 minuten en acht seconden is het wel raak. Weer een wervelende aanval en weer met Toornstra in een belangrijke rol. De puike voorzet wordt via de grond ingekopt door de speler die zou uitgroeien tot man of the match. De voorsprong is zeer verdiend, maar het duurt lang voor die tot stand komt. Met een gelijkspel naar Zweden is natuurlijk niet de bedoeling.

Een lachwekkende situatie doet zich voor als verdediger Simon Strand probeert een bal binnen te houden en die, als dat niet lukt, gefrustreerd naar de tweede ring lanceert. Totaal onnodig, evenals zijn poging om tot stilstand te komen door zich vast te grijpen aan de ESPN-camera die daar staat. Die legt dat van heel dichtbij vast. Het apparaat valt omver en de cameravrouw die dat gevaarte probeert op te richten krijgt hulp van Jahanbakhsh, nadat die zijn tegenstander vanwege deze actie vermanend heeft toegesproken. Ook Marcus Pedersen biedt zijn diensten aan, maar die zijn niet nodig. Hij klopt de filmende dame van ESPN troostend op haar rug. Ze zal vast geschrokken zijn, want hoe vaak maak je dat nou mee, dat iemand zo'n ferm filmapparaat omverkegelt?

Ook scheidsrechter Craig Pawson toont zijn medeleven. De vrouw achter het toestel – nu opeens zelf in de schijnwerpers – steekt al snel een duim op. Schadevrij, hooguit een beetje geschrokken. ESPN lijkt te denken dat het verstandig is om de veroorzaker van de eventuele extra kostenpost in beeld te brengen, want vanuit verschillende standpunten wordt zijn misplaatste actie herhaald. Natuurlijk, Strand was op snelheid, maar hij had andere keuzes kunnen maken.

Een andere speler voor wie de ergernissen even te veel worden, is Christopher McVey. Die krijgt een terechte gele kaart van zijn landgenoot als hij niet meer bij de bal kan en daarom Bryan Linssen maar onderuit schoffelt. Het doet de regie denken aan het lot dat die camera zojuist ondervonden heeft. De filmende collega komt opnieuw even in beeld. En weer is er die duim omhoog. Ook Linssen kan gewoon verder trouwens.

De echte straf op de overtreding van McVey wordt niet door de Engelse scheidsrechter voltrokken, maar door Feyenoord zelf. Uit de vrije trap die door Toornstra genomen mag worden volgt namelijk de 2-0. Hij brengt de bal laag voor. Die stuitert twee keer en eindigt voor de voeten van Jahanbakhsh. Ter hoogte van de penaltystip schiet de rechtsbuiten hard en hoog in. Zou hij ook nu weer man van de wedstrijd worden? Na een half uur is de voorsprong comfortabel te noemen.

Zes minuten later krijgt Sinisterra alle vrijheid op links. Weer is het Toornstra die aan de basis staat met een prima pass en goed overzicht. Guus Til loopt opnieuw in de spitspositie, maar de linksbuiten heeft de hulp van zijn teamgenoot niet nodig. Hij kapt naar binnen en schiet goed in. Voor de aanvoerder van de ploeg die nu klappen krijgt, de Zweedse international Johan Larsson, is deze derde dreun aanleiding om zijn ploegmaats stevig toe te spreken. Als dit zo verder gaat, kan het een enorme afstraffing worden. En ook hij wil een ronde verder komen.

Na rust gaat Feyenoord op dezelfde voet verder. Goed voetbal en veel druk op de tegenstander. Na ruim twee minuten scoort Sinisterra opnieuw, nu met een fraaie kopbal. De voorzet komt van rechtsback Pedersen en is goed, net als de actie van de doelpuntenmaker. Hij kiest prima positie voor invaller Alexander Bernhardsson.

Guus Til laat na tien minuten in de tweede helft een enorme kans liggen als hij niets doet met de bal die hij via de borst van Linssen voor zijn voeten krijgt. Hij staat dan met zijn rug naar het doel en heeft onbelemmerd uitzicht op centrale verdediger André Rømer, die appelleert voor buitenspel. Leo Oldeburger roept nog van niet, maar Guus kan die commentator niet horen en kan Christopher McVey achter hem niet zien. Die heft het buitenspel namelijk op. En dus laat Til die bal maar lopen, tot teleurstelling van hemzelf én Linssen en Sinisterra. Het is wel leuk om met 4-0 te winnen, maar 5-0 is leuker. Dat lukt dankzij een doelpunt van Bryan Linssen alsnog. Na een corner vanaf rechts schiet Til op de voet van de keeper. De rebound is voor Linssen. De frustraties om deze stand lopen bij Elfsborg zo hoog op dat Frederik Holst zijn tweede gele kaart pakt en van het veld af gestuurd wordt.

Na tachtig minuten spelen krijgt ook Justin Bijlow rood wegens het neerhalen van invaller Marokhy Ndione, die inderdaad doorgebroken was. Maar deed deze keeper nou echt zo veel verkeerd? Zelf gebaarde hij van niet. Commentator Oldenburger spreekt er schande van als hij die kaart ziet. 'Hij deed helemaal niks, man!' Had Bijlow dan weg moeten springen? Ze liepen toch tegen elkaar aan? De één z'n rood is de ander z'n dood, luidt een voetbalwet onder doelverdedigers. Je speelt nu eenmaal niet zonder die ene die z'n handen mag gebruiken, en dus werd Luis Sinisterra opgeofferd voor reservekeeper Marciano. Eén keer moet die echt optreden, halverwege de extra tijd, als de inmiddels wat bedaarde McVey op doel schiet.

De Telegraaf zag een dag later in zijn terugblik verwachtingen op de tribunes. 'Alsof de harde kern van Feyenoord al wist dat het dit seizoen weer ouderwets Europese avondjes gaat regenen en de groepsfase wel even zou worden bereikt', schreef de krant, verwijzend naar het vuurwerk bij het begin van de wedstrijd, en daarna – figuurlijk – van de spelers. 'De Kuip zag zwart van de rook.' Zelfs de Engelse scheidsrechter Craig Pawson zou zoiets nog nooit hebben meegemaakt, ook niet in grote clashes in de Premier League. 'In De Kuip stond hij met grote ogen te kijken naar de rode vuurzee in vak S, de sterrenregen boven het veld en de oorverdovende knallen.'

De krant toonde een foto van Luis Sinisterra, lachend en liggend op de grond, bedolven onder vijf spelers en met nog een paar anderen in aantocht. Lachende gezichten, dat was het beeld. Verslaggever Marcel van der Kraan zag het ook zonnig in. De Conference League was in zijn ogen een podium waar nog wat miljoenen zijn op te halen. Niet het grote geld, maar niettemin belangrijk. 'De kans daarop is vrij groot als de Rotterdammers zich in dit tempo blijven ontwikkelen onder coach Arne Slot', stelde hij. 'Het publiek stuitert van enthousiasme omdat het aanvallende spel, dat sowieso al in de smaak valt, ook nog eens een berg doelpunten meebrengt.'

Van der Kraan constateerde dat de prestaties van het huidige Feyenoord niet meer afhankelijk waren van één man. De naam Steven Berghuis viel uiteraard. Hij was in een recent verleden aanvalsleider en topscorer. Nu leek er telkens een nieuwe gids op te staan die voorop ging in de winst. Het beeld klopte, maar dat wijzen naar telkens een andere hoofdrolspeler deed geen recht aan werkpaarden als Jens Toornstra en Bryan Linssen, die veel bijdroegen, maar niet in het middelpunt der belangstelling belandden. De doelman en verdedigers stonden trouwens ook hun mannetje.

De vraag rees of er eigenlijk nog wel gezocht moest worden naar een centrumspits. 'In zijn huidige vorm kan Linssen alleen naar de bank worden gestuurd als er een miljoenenaankoop wordt gedaan en er een geheide topschutter bij komt', schreef De Telegraaf. 'Maar die miljoenen heeft Feyenoord niet.' Jonge, veelbelovende voetballers waren financieel het hoogst haalbare en zij deden het tot nu toe goed. 'Zulke talenten kunnen, als de ontwikkeling van het team zich doorzet, in waarde explosief gaan stijgen. Het creëren van kapitaal op het veld is het beste wat Feyenoord kan overkomen.' En daar was die Conference League handig voor.

Er werd al hardop maar voorzichtig gedroomd van een mooie toekomst. Toch temperde de journalist de verwachtingen. Het zat allemaal 'in de categorie nummer vier of vijf in B-landen van Europa'. Eigenlijk zouden ontmoetingen met PSV, AZ en Ajax veel interessanter zijn. 'Maar het plezier spat er voorlopig wel vanaf bij mannen als Sinisterra, die uitzinnig van vreugde was na al zijn goals en De Kuip na de rode vuurzee voor de aftrap opnieuw in lichterlaaie zette.'

Een andere vraag die werd opgeworpen, was of er voor Jens Toornstra – 'als aanvoerder ook bepalend voor Feyenoord' – nog wel ruimte zou zijn na de komst van Fredrik Aursnes. Jens leverde tot nu toe regelmatig een belangrijke bijdrage aan de doelpunten. Maar met de Aursnes erbij zou er toch echt iemand uit moeten, en dat werd waarschijnlijk een middenvelder. Een luxeprobleem, want als je Toornstra moet missen voor iemand die beter is op dezelfde positie, dan valt het nog wel mee met die smalle selectie.

10. ELFSBORG (UIT)

play-off – donderdag 26 augustus 2021 (3-1)

‘We zijn niet te stoppen, we blijven maar gaan. Ja, Feyenoord staat bovenaan!’ Het wordt graag gezongen door supporters, ook als dat laatste – bovenaan staan – niet overeenkomt met wat de ranglijst zegt. Maar op 22 augustus 2021 was het waar, na het laatste fluitje bij Feyenoord – Go Ahead Eagles. Een duel dat niet eens zo heel makkelijk gewonnen werd, maar wel met twee punten verschil. En opnieuw zonder tegentreffers.

Ajax speelde eerder die middag gelijk tegen FC Twente. In het begin van de tweede helft in Enschede waren de bezoekers op 0-1 gekomen via een wat kneuterig balletje dat via de paal voor de voeten van Sébastien Haller rolde. Het dreigde zo’n geniepige onverdiende winst te worden, maar in de 87^e minuut schoot aanvoerder Robin Pröpper feilloos binnen van een meter of vijftientwintig. Met z’n linkerbeen, niet eens z’n sterkste.

Het aardige aan dat doelpunt was dat de maker vlak daarvoor nog instructies kreeg van Ron Jans. ‘Ik had net met de trainer gepraat dat ik toch maar naar voren moest om iets te forceren’, zei Pröpper na de wedstrijd. ‘Hij kwam voor mijn linkervoet en dan is het niet nadenken maar doen.’ Bijna ging het nog mis in de extra tijd. In de laatste van die vijf minuten verrichtte doelman Lars Unnerstall nog een redding op een fraaie kopbal van Danilo Pereira da Silva, van wie destijds nog niemand wist dat Feyenoord hem transfervrij zou overnemen na afloop van het seizoen. Hijzelf ook niet.

En zo waren er na twee speelrondes nog drie clubs over met alleen maar overwinningen. Van dat trio stond Heerenveen het laagst, doordat het twee keer met maar één punt verschil won, en PSV tweede. De Eindhovenaren hadden net als de mannen uit Rotterdam zes keer gescoord, maar wel een tegendoelpunt gekregen. De club die de nul had gehouden ging aan de leiding.

De comfortabele cijfers over twee speelrondes verbloemden dat er thuis maar moeizaam gewonnen was. Grote kansen werden gemist en pas in de tweede helft werd er gescoord. Linssen lette goed op toen oud-Feyenoorddoelman Warner Hahn een bal losliet die hard werd ingeschoten door Sinisterra. Bryan Linssen nam ook de 2-0 voor zijn rekening. Bijna 87 minuten waren er gespeeld toen Jens Toornstra een pass gaf vanaf de eigen helft. Linssen dribbelde dapper door en schoot van de zestienmeterlijn hard in, omringd door drie of vier tegenstanders.

Moeizaam ging het, in een wedstrijd waar Marcos Senesi zich blieseerde bij een simpele terugspeelbal. Hij greep naar zijn bovenbeen en moest niet veel later het veld verlaten. Wouter Burger verving hem, maar kon het duel vanwege kramp niet uitspelen. Hij werd vervangen door Ramon Hendriks, die een dag eerder nog negentig minuten speelde met Onder 21.

Zo was er – nu niet Europees, maar voor de competitie – weer sprake van zo'n afgetekende man of the match. Terwijl juist hij, Bryan Linssen, een moeizame start had gekend bij zijn club en samen met Mark Diemers regelmatig veel kritiek te verduren had gekregen. Te weinig kwaliteit en te weinig doelpunten. Hij werkte hard, maar dat betaalde zich vaak niet uit.

Feyenoord betreedt dus als koploper van de Eredivisie het veld in Elfsborg op donderdag 26 augustus, en doet dat met een riant te noemen 5-0 voorsprong om te verdedigen. Dat zou natuurlijk nooit een probleem mogen zijn, ook niet zonder de vanwege die rode kaart geschorste Justin Bijlow en de geblesseerde Senesi. Zij worden opnieuw vervangen door Ofir Marciano en Wouter Burger. Idrottsföreningen Elfsborg is de nummer 4 van Zweden, het land waar de club in 2006 en in 2012 nog kampioen werd. In de Europa League strandden ze vaak al in de voorrondes. En nu lijkt het feest voor deze tegenstander op een niveau lager ook al voorbij te zijn.

Het blijft lang doelpuntloos in Zweden. Alireza Jahanbakhsh schiet een keer over, Til treft de lat. Ook de thuisploeg krijgt kansen. In één geval moet Sinisterra de bal van de lijn halen. Drie minuten voor rust is er geen houden aan. Johan Larsson schiet een vrije trap van net buiten het strafschoopgebied via de binnenkant van de paal in het doel.

Kort na rust gaat het weer mis. Een ingooi van Pedersen aan de rechterkant van het veld, halverwege de eigen helft, is volgens de Bulgaarse scheidsrechter niet volgens de regels uitgevoerd. Terwijl de inworp naar IF Elfsborg gaat, begint de gooier aan arbiter Kabakov voor te doen dat hij in zijn ogen niets fout heeft gedaan. De Elfsborg-spelers zien geen reden om die discussie af te wachten en hervatten snel het spel. Pedersen is als gevolg van zijn protesten veel te laat om een voorzet nog te blokken en zo ontstaat de 2-0 van Alexander Bernhardsson.

De marge is nu nog drie, en dat klinkt heel ruim. Maar die twee treffers kort voor en na rust, dat voelt toch wat ongemakkelijk. Als ze elke vijf minuten blijven scoren, ga je straks met een 10-0 nederlaag naar huis. Drie tegendoelpunten, veertig minuten: niet onmogelijk. Het was op twee dagen na precies zeven jaar geleden: Zorja Loehansk. Oekraïners noemen die club Зоря Луганськ de Russen Заря Луганск. Zoek de verschillen. Maar Feyenoordsupporters brullen alleen maar heel hard 'Manu!' als ze jaren later weer zwetend wakker worden, wild dromend van die blessuretijd.

Bryan Linssen heeft na 52 minuten een fraai schot in petto dat wordt gestopt. Zeven minuten later werkt Ofir Marciano met een uitstekende reflex een kopbal van Christopher McVey weg voor het doel. Nog geen 3-0 dus, maar ook geen 2-1. Na een uur spelen keert de rust terug in het spel. Een prima uitgespeelde aanval leidt via Luis Sinisterra op de linkerflank tot een voorzet op Guus Til, die volledig vrijgelaten wordt. Hij kan het klusje simpel afmaken.

Arne Slot en zijn assistenten De Wolf en Pusic springen juichend op, alsof het de winnende treffer is. Toch doet de huurling van Spartak Moskou met zijn zesde Europese treffer hier niet meer dan laten zien dat het nu wel even genoeg is. De Zweden zullen er nu nog vier moeten maken in een half uur.

In de zeventigste minuut maakt Simon Strand duidelijk hands in zijn eigen strafschoopgebied. Volstrekt onnodig en onder hevig appel van enkele rood-witten, maar de man met de fluit wuift het weg. De hand te dicht langs het lichaam of zo, wat nog maar de vraag was. Als dit soort dingen in Rotterdam-Zuid gebeurt, betekent het dat de hele Kuip uit z'n bol gaat. Maar die paar supporters die ondanks strenge controles binnengekomen zijn, maken minder kabaal. Een kwartier voor tijd wisselen de Zweden twee keer. Even later is het Marokhy Ndione die 3-1 maakt. Pedersen gaat opnieuw niet helemaal vrijuit. De van richting veranderde bal is meteen de laatste van de avond die het doel in wil. Slot laat twee minuten voor het eind een speler debuteren. De zeventienjarige aanvaller Mimeirhel Benita komt in het veld, terwijl hij nog maar één keer heeft meegetraind met de selectie.

De Telegraaf vroeg na afloop om een toelichting op die wissel. Zo voor de hand ligt het niet, een knul van nog geen achttien in een Europees duel. De trainer antwoordde heel eenvoudig. 'Hij zit al jaren in de opleiding, heeft vaak rechtsbuiten gespeeld, maar ook een aantal keren rechtsback. Hij is goed, hij is snel en agressief. Toen ik Alireza eruit wilde halen en ik naar de bank keek, zag ik er maar een die rechtsbuiten kon spelen.'

Guus Til bekeek de nederlaag in het perspectief van beide duels samen. 'Het gaat over twee wedstrijden en dan is het 6-3 voor ons', zei hij calculerend. 'Het was bij ons niet top. Ik had wel het gevoel dat we lekker speelden, maar het was niet doelgericht. Alsof de trainer een paar pionnen had neergezet en had gezegd: ga maar positiespel spelen. We toonden wel veerkracht, maar als Feyenoord zijnde moeten we hier gewoon winnen, vind ik.'

Arne Slot gaf aan het Algemeen Dagblad een terugblik op de wedstrijd en vergeleek die met de voorgaande. 'We waren net zo dominant als in Rotterdam, maar we kregen wel te weinig kansen', zei hij. 'Dat was echt te mager. En de 1-0 was er opeens, maar die bal mag er natuurlijk niet in. Daarna die verkeerde ingooi en even de verkeerde kant op kijken en het is 2-0. Dat was een heel slecht moment van Marcus Pedersen: eerst verkeerd ingooien en dan in discussie gaan met de scheidsrechter.'

Over dat laatste leek iedereen het wel eens te zijn. In dit geval bleef de schade beperkt. Maar we wilden nog veel Europese duels zien, en er zouden nog tegenstanders komen waar je je dit niet kon permitteren.

11. MACCABI HAIFA (UIT)

groepsfase – dinsdag 14 september 2021 (0-0)

De groepsfase van de Conference League was bereikt en daarna komt altijd een spannende stap: de loting. Sommige supporters kijken er telkens weer reikhalzend naar uit, omdat er van die mooie reisjes naar spannende landen uit kunnen komen. Het werden Tsjechië, Duitsland en Israël: Slavia Praag, Union Berlin en Maccabi Haifa.

Slavia Praag was afkomstig uit pot 1 en werd dus als een sterke tegenstander gezien. Union Berlin speelde nu twee jaar op het hoogste niveau in de Bundesliga en was in het laatste seizoen zevende geworden. In een competitie met Bayern München, Borussia Dortmund, Borussia Mönchengladbach, Eintracht Frankfurt en RB Leipzig was zevende worden zo slecht niet. Maccabi Haifa was op papier de minste. Toch deed de kampioen van Israël meestal mee in Europese wedstrijden, al kwam het vaak niet verder dan de voorrondes.

Arne Slot zei na afloop van de loting tegen De Telegraaf dat hij blij was met dit soort sterkere tegenstanders, omdat je dan de ontwikkeling van spelers goed kon zien. Hij vond het ook mooi dat Til, Malacia en Bijlow in de selectie van het Nederlands elftal waren opgenomen. 'Pedersen is voor Noorwegen opgeroepen', zei hij tegen de krant. 'Bijlow en Malacia zijn al van jongs af bij de club. Dat is een compliment voor de jeugdopleiding.'

De euforie van de laatste weken kon ondertussen getemperd worden. Het eerste puntverlies van dit seizoen deed zich voor in Utrecht, waar net als in Zweden een 3-1 nederlaag geïncasseerd werd. De hele eerste helft liep niet lekker, totdat Sinisterra vlak voor rust de 0-1 maakte. Dat was tegen de verhoudingen in, al was het doelpunt zelf fraai. Aanvoerder Willem Janssen maakte in de drie minuten extra tijd gelijk, zodat de opsteker van korte duur was.

Utrecht speelde sterker en scoorde vlak na rust twee keer. Eerst uit een corner, ingekopt door Mike van der Hoorn en bewust van richting veranderd door Sylla. Nog maar nauwelijks van de schrik bekomen mocht oud-Feyenoorder Simon Gustafson een strafschoep nemen nadat Malacia hem onderuithaalde.

Arne Slot sprak voor de camera's bij ESPN van een terechte winnaar. 'Ik vond ons in de eerste helft heel veel counters van FC Utrecht inleiden', analyseerde hij. 'Misschien doe je de tegenstander daar ook mee tekort: ze hadden het goed voor elkaar. Wij verloren een aantal keer de bal te makkelijk, waardoor er veel dreiging kwam. Het was wel zwaar tegen de verhouding in dat wij op voorsprong kwamen. Utrecht bleef compact bij elkaar en als wij naar het middenveld speelden, zaten zij erbovenop. Als je dan het vermogen hebt om daar onderuit te spelen, dan heb je grote ruimtes. Zoals bij de 1-0 het geval was. Ik kan mijn team weinig verwijten. Ze hebben tot aan de laatste seconde geprobeerd om de wedstrijd terug om te draaien.'

Een uitduel verliezen van FC Utrecht is op zich geen schande, maar in dezelfde week wonnen PSV en Ajax thuis van Vitesse en Groningen. Dat maakte dat de ploeg uit Eindhoven nu als enige met drie overwinningen bovenaan stond. En ook Utrecht kwam een plek hoger dan Feyenoord. Vier andere clubs hadden nu ook zes punten uit drie, maar dan met een slechter doelsaldo.

Ondertussen was Feyenoord bang dat de wedstrijden voor de Conference League en het programma van de competitie elkaar zouden gaan bijten. Het thuisduel van zondag 12 september tegen Heracles zat wel erg dicht op het uitstapje op de dinsdag erna in Israël, waar ook nog eens aan het einde van de middag gespeeld zou worden. Na enige discussie ging de KNVB akkoord met het voorstel om de ontmoeting uit te stellen naar woensdag 1 december 's avonds. Bijkomend voordeel was dat Sinisterra dan niet gemist hoefde te worden. Die had namelijk interlandverplichtingen voor Colombia.

En zo trok de selectie met wat meer rust eropuit om de strijd aan te gaan met Maccabi Haifa. Met Senesi weer in de gelederen en aanwinst Aursnes op het middenveld. Toornstra maakte plaats voor hem: hij schoof op naar de rechtsbuitenpositie.

Feyenoord begint in het verre en warme Israël fel aan het duel. Al binnen twee minuten leidt dat tot een grote kans, maar Bryan Linssen kan de voorzet van Jens Toornstra net niet in een vroeg doelpunt omzetten. Ook in de twintigste minuut wordt Linssen gevaarlijk, als Toornstra hem opnieuw in stelling brengt. Nu niet vanaf de zijkant, maar aangespeeld in de lengteas van het veld. Tussen die momenten door lukt het zelden om gevaar te stichten, maar dat geldt ook voor de tegenpartij. Halverwege de eerste helft schiet Chery van afstand hard op de bovenkant van de lat, nadat Aursnes hem te veel ruimte heeft gegeven. Na bijna een half uur spelen schiet Guus Til tegen de keeper op, maar ook dat wordt dus geen doelpunt.

Na rust pakt Feyenoord diezelfde draad weer op. De spelers proberen nu wat hoger te staan en Bryan Linssen krijgt na ruim tien minuten andermaal een behoorlijke gelegenheid tot scoren. Sinisterra verovert de bal en geeft die mee aan Malacia, die niet zuiver op Linssen past. Die komt niet echt tot een schot en de kans verdwijnt voorlangs. Ook in de 73^e minuut probeert hij te schieten. Dat schieten lukt nog wel, maar doel treffen niet. Even later neemt de recent aangetrokken Cyriel Dessers de plaats in van Bryan Linssen. Er moet nu toch echt een doelpunt worden gemaakt, want dit is op papier een mindere tegenstander. Van Haifa wil je winnen, ook uit. Toch lijkt de bezoekende ploeg in de slotfase vrede te hebben met een gelijkspel. Al is het dan de Conference League, het blijft wel Europees voetbal.

Bryan Linssen verscheen na de wedstrijd voor de camera van ESPN en werd uiteraard bevraagd op de kansen die hij kreeg. 'Die twee in de eerste helft waren nog niet zo makkelijk', zei hij daar zelf over. 'De eerste voorzet van Jens was keihard en er zat

een stuit in. Ik had er met links naartoe moeten gaan, niet met rechts. De tweede was een rechte bal; dat zijn geen makkelijke. Die derde had er eigenlijk in gemoeten.'

De aanvaller was teleurgesteld dat hij het veld moest verlaten zonder gescoord te hebben. 'Ik baal ervan dat ik die goal niet heb gemaakt', zei hij. 'Natuurlijk ook dat ik gewisseld werd, maar ik had ook wat problemen met m'n knie sinds gisteren. Dat wisten ze.' Arne Slot bleek voor diezelfde camera minder te kunnen zitten met die 0-0. Hij stond erbij stil dat zijn ploeg de nul had gehouden. 'In eerste instantie hebben we gezorgd dat de tegenstander zo goed als geen kansen heeft gehad', stelde hij. 'Voor een uitwedstrijd deden we dat goed en gecontroleerd. De eerste helft hebben we niet goed gespeeld, maar in de tweede waren we veel beter aan de bal. We hebben kansen gecreëerd. Niet ontzettend veel, maar voldoende om een goal te maken. Dat hebben we niet gedaan, maar het belangrijkste is dat je niet verliest.' Cruijff-achtige wijsheden scholen er in die laatste zin.

Slot zag gaandeweg een positievere inbreng van Luis Sinisterra. 'Hij legde er in de tweede helft iets meer energie in, wat ons ook hielp. Voor rust deed hij niet voldoende. Hij moest het team meer helpen. Met name aan de bal is hij een belangrijke speler die het verschil kan maken.'

'Ik vind het een beetje overdreven om te zeggen dat een punt ons heel erg goed doet na twee nederlagen', zei Guus Til in De Telegraaf. 'Maar Europees gezien is het acceptabel. In de tweede helft had ik wel het gevoel dat we dominant waren en dat ons spel van eerder in het seizoen terug te zien was.' Woorden van gelijke strekking klonken uit de mond van Arne Slot. 'Je moet ook kijken naar waar we vandaan komen', zei hij. 'We waren de nummer vijf van Nederland en hebben drie voorrondes moeten overleven. We zijn een nieuw team aan het opbouwen en dan ben ik niet ontevreden over dit resultaat tegen de kampioen van Israël in lastige omstandigheden.'

Luis Sinisterra, die in het recente verleden nog bejubeld werd, kreeg behoorlijk wat kritiek over zich heen. Bij RTV Rijnmond gebeurde dat bij monde van Dennis van Eersel. ‘Hij heeft op een aantal momenten in de as van het veld de verkeerde keuzes gemaakt’, zei hij in een podcast. ‘Twee keer stond Toornstra helemaal vrij aan de rechterkant. Toen ging hij toch een beetje blind het duel nog aan. Als hij het overzicht zou behouden in die situaties, hadden we heel anders over deze wedstrijd nagepraat. Dan had Toornstra twee niet te missen kansen gehad.’

Gesprekspartner Ruud van Os probeerde die kritiek wat af te vlakken. ‘Daarom is hij ook buitenspeler, omdat hij dat overzicht niet heeft’, relativeerde hij. ‘Als hij dat overzicht wel zou hebben, zou hij een tien zijn. Hij is juist een buitenspeler en daar verwachten ze van dat hij die actie maakt. Ik geniet wel van hem, als hij aan de linkerkant er weer langs gaat.’

Een andere stem bij RTV Rijnmond, die van Sinclair Bishop, klonk positiever over de Colombiaanse aanvaller. ‘Ik kan mij de goal herinneren tegen Willem II’, begon hij ter illustratie. ‘Toen zag ik de handen in de lucht van Til, die boos was dat Luis voor eigen succes ging. Uiteindelijk schiet hij hem wel binnen, maar als hij toen had gemist, had hij na afloop ook kritiek gekregen. Dat zit in de aard van het beestje. Tegen Utrecht had iedereen verwacht dat hij hem ging afgeven, maar schoot hij binnen. Gisteren was het zonde, de volgende keer levert het misschien weer een doelpunt op.’

De kenners van Rijnmond analyseerden ook de achterhoede. Zo werd er gesproken over Lutsharel Geertruida, die binnenkort weer inzetbaar zou zijn. Hij speelde in het vorige weekend een helft mee met de beloften en was nu ingevallen tegen Maccabi Haifa. Wie zou er straks de voorkeur gaan krijgen op de rechtsbackpositie? ‘Geertruida heeft nog wel even nodig natuurlijk, maar het is goed dat die concurrentie er is’, zei Van Os. ‘Ik ben wel benieuwd wie dat gaat winnen.’ Dennis van Eersel meende

dat Pedersen beter in het systeem van Slot paste. Ook Sinclair Bischof verwachtte niet dat Geertruida zomaar even terug zou komen in de basis. ‘Pedersen kan ook rechtsvoor spelen’, zei hij, waarna hij ook inging op een andere optie als rechtsbuiten: Jens Toornstra.

Jahanbakhsh was overigens niet beschikbaar in de uitwedstrijd in Haifa omdat Iran, waar hij vandaan komt, Israël niet als land erkent. Voor hem had meespelen tot gevolg kunnen hebben dat hij nooit meer voor de nationale ploeg mocht uitkomen. Een merkwaardig standpunt van Iran: dat je een land niet erkent, betekent toch niet dat de steden en voetbalclubs die op dat grondgebied liggen niet bestaan?

Acht maanden later zouden Ofir Marciano (Israël) en Alireza Jahanbakhsh (Iran) elkaar in de armen vallen na het bereiken van de finale. De Israëlische televisiezender i24NEWS zond het uit en stond uitvoerig stil bij iets wat eigenlijk de normaalste zaak van de wereld zou moeten zijn.

12. zes Dagen, 9 Punten

Eredivisie, 19 t/m 25 september 2021 (ronde 5 t/m 7)

Die twee 3-1 uitnederlagen hadden duidelijk gemaakt dat de punten niet altijd voor het oprapen lagen. In het geval tegen Elfsborg gaf het niet, maar het puntverlies tegen FC Utrecht was toch een gevoelige tik. Die punten waren hard nodig om in de competitie mee te doen voor een plaats bovenin.

Volgens de critici waren FC Utrecht, FC Twente, Vitesse en AZ gelijkwaardig aan de huidige Rotterdamse selectie, die te smal geacht werd en kwaliteit zou missen. Die eerste krachtmeting met 'een tegenstander van hetzelfde niveau' (Utrecht dus) had niet goed uitgepakt. Was Atlético Madrid dan een uitschieter geweest? Een gunstig incident, eenmalig?

Door het uitgestelde duel tegen Heracles raakte Feyenoord op papier wat achterop in speelronde 4. PSV had tot nu toe alles gewonnen en Ajax één keer gelijkgespeeld. Utrecht, Willem II, Heerenveen en N.E.C. hadden alle vier een keer gelijkgespeeld en een keer verloren. Feyenoord had een wedstrijd minder en een punt minder. Het stond nu op Teletekst dus zevende, terwijl het aantal verliespunten kleiner was dan bij dat viertal.

In speelronde 5 kwam de eerste echte krachtmeting: uit tegen PSV. Bij Voetbal International werd de vraag gesteld of het team van Arne Slot nu al klaar was voor deze topper: het was nog volop in ontwikkeling. Martijn Krabbendam zag geen probleem. 'Natuurlijk komt deze wedstrijd niet te vroeg', beweerde hij stellig. 'Je moet hem toch een keer spelen en de selectie is gewoon compleet. Er zijn weinig blessures, je hebt Cyriel Dessers achter de hand, Fredrik Aursnes die steeds beter in zijn ritme komt, een defensie die weinig weggeeft... En de beste keeper van Nederland.' Later in het seizoen zou er over de spitspositie anders gesproken worden. Dat je Dessers 'achter de hand' hebt, was destijds nog geen vreemde uitspraak.

Krabbendam kreeg gelijk. De spelers die naar Eindhoven togen, daar gingen we dit hele jaar mee ten strijde. In de voorbereiding kwam er af en toe nog iemand bij, maar het was half september en er waren voor de tijd van het jaar al aardig wat wedstrijden geweest. 'Ik ben benieuwd of het kan op de manier die Arne Slot voor ogen heeft', zei de clubwatcher over die naderende kraker in Eindhoven. 'Hij hoeft niet eens een resultaat te halen, maar mocht Feyenoord gewoon goed tegenstand bieden en er echt een wedstrijd van maken die alle kanten op kan, dan kun je wel zeggen dat er ontwikkeling in zit. Daar is het in deze fase om te doen.'

Dat het bezoekende team uit Rotterdam geen resultaat hoefde te halen, zou betekenen dat het niet meedeed voor de plaatsen bovenin. Maar Feyenoord haalde wél een resultaat. Het zou een van de meest verrassende uitslagen van het seizoen worden, uit tegen de ploeg die tot dan toe nog geen enkel verliespunt had. Maar liefst 0-4 werd het in Eindhoven. Overtuigende cijfers, die pas heel laat op het scorebord kwamen. De 0-3 viel vijf minuten voor het einde, de 0-4 in de blessuretijd.

De 0-1 was in één woord geweldig. Een lekkere droge knal van Toornstra, vol op de wreef. Jens had positie gekozen op de rand van de zestien en kreeg veel ruimte. De voorzet van Pedersen was goed en het schot vloog onhoudbaar in de touwen. Ook het moment waarop was lekker. De eerste helft zou geen extra tijd krijgen en de klok stond op 45:08 toen de bal in het net smoorde. Dan ga je lekker de kleedkamer in.

PSV wisselde maar liefst drie spelers in de rust. Zahavi, Pröpper en Götze – toch niet de minste namen – werden ingeruild voor Vertessen, Thomas en Doan. Na een uur spelen werd het thuispubliek ziedend op de eigen trainer, toen ook de beste man naar de kant werd gehaald. Aanvoerder Gakpo moest eraf. Niemand leek het te begrijpen. Je begon je haast af te vragen of de trainer zelf in de gaten had wat hij aan het doen was.

Ook Feyenoord wisselde. Linssen kwam erin voor Til, en daardoor stonden er nu toch weer drie echte aanvallers. Slot had tot aan die wissel gekozen voor een viermansmiddenveld met Aursnes, K k c , Til en Toornstra, met v or hen Jahanbakhsh en Sinisterra. De laatste van de genoemde middenvelders schoven als dat van pas kwam naar voren. De tweede helft stond in het teken van tegenhouden. PSV probeerde vaak aan te vallen, maar cre erde geen grote kansen. Toen Feyenoord halverwege het tweede bedrijf dan toch een keer op de helft van de tegenstander verscheen, leidde dat meteen tot de 0-2. Linssen bekroonde een prima combinatie met Luis Sinisterra.

Kwam de wedstrijd niet te vroeg? Nee. Twee spelers die bij de doelpunten betrokken waren, lieten zien dat ze in de afgelopen tijd aan hun mindere kanten geschaafd hadden. Van Pedersen werd gezegd dat zijn voorzetten nooit goed waren en Sinisterra ging te vaak voor eigen succes. Uit de beide doelpunten bleek dat ook anders te kunnen.

Had Feyenoord onlangs nog een duel mogen uitstellen om wat rust te hebben, nu moest het meteen drie dagen na deze glorierijke zondag weer aan de bak. Heerenveen kwam op bezoek in Rotterdam. Het leidde tot winst, en weer liet Pedersen zien dat hij heus wel voorzetten kon afleveren. Nu was Guus Til degene die ervan profiteerde. Linssen scoorde een schitterende goal. Zijn tweede deze avond, zijn honderdste in de Eredivisie.

Het derde duel in zes dagen was op zaterdagavond. Dat werd een knotsgekke wedstrijd. N.E.C. hield het achterin goed dicht, maar dankzij een strafschop in de dertiende minuut kwam er dan toch al redelijk snel een voorsprong. Die werd drie minuten later zelfs verdubbeld toen Sinisterra na een fraaie lange bal van Senesi op de keeper afstormde en scoorde. Bij deze stand werd er wat gas teruggenomen, maar dat pakte niet goed uit. Magnus Mattsson scoorde de aansluitingstreffer. Vlak voor rust maakte Cas Odenthal koppend de gelijkmaker.

De mannen van Slot moesten dus na rust opnieuw beginnen. Ze speelden vaak op de helft van de tegenstander en kregen daardoor met gevaarlijke counters te maken. In de 75^e minuut ging dat mis. Oud-Feyenoorder Calvin Verdonk stond nog maar net binnen de lijnen toen hij de 2-3 scoorde. Tot overmaat van voorspoed maakte de thuisploeg er in de laatste tien minuten maar liefst drie.

Eerst kopte Guus Til de gelijkmaker binnen uit een hoekschop. In de voorlaatste minuut zorgde hij voor een voorsprong nadat hij de bal goed meekreeg van Linssen. Dat mogelijk winnende doelpunt hing nog aan een zijden draadje, omdat de VAR een overtreding van Linssen meende te zien. Scheidsrechter Joey Kooij zag dat anders en de 4-3 bleef daarom staan, zij het niet voor lang. Invaller Cyriel Dessers nam een verre pass prima aan en draaide goed weg van zijn tegenstander. Zijn harde schot betekende de 5-3.

Dat waren dus maar liefst negen punten in zes dagen. Zondagmiddag die kraker in Eindhoven, zaterdagavond de winst in eigen huis. En tussendoor was Heerenveen op bezoek. Twaalf doelpunten werden er gemaakt door Feyenoord. Eerder die zaterdag verloor PSV in Tilburg van een andere Brabantse club. Doordeeweeks hadden de Eindhovenaren heel krap gewonnen van Go Ahead Eagles. Ook zij speelden drie keer in zes dagen, maar dan met een schamele oogst van drie punten in plaats van negen. Onder de streep resulteerde een negatief doelsaldo in deze drukke week. De 1-2 winst op Go Ahead compenseerde de 2-1 nederlaag tegen Willem II. Het saldo was dus 3-7.

De Rotterdammers hadden na speelronde 7 dus nog maar drie verliespunten. Heracles thuis moest nog worden ingehaald, maar zelfs zonder die bonuspunten stonden ze derde. Willem II had na de nederlaag in ronde 1 alleen maar puntverlies door één gelijkspel en kwam daardoor op de tweede plek. Wie had toen gedacht dat deze club als tweede van onder zou eindigen...

Willem van Hanegem keek naar meer dan alleen de droge cijfers die deze drukke week zo fraai deden lijken. In zijn ogen liet het spel nogal te wensen over. 'Bij Feyenoord moeten ze volgens mij inmiddels wel gaan oppassen', schreef hij in zijn column in het AD. 'Ze zijn het seizoen erg goed begonnen, maar ik vond de laatste twee wedstrijden veel minder. Heerenveen speelde doordeweeks een spelletje dat dit team heel erg zou moeten liggen. Opbouwen vanaf de eigen achterlijn, terwijl veel clubs daar helemaal niet de spelers voor hebben. Ook Heerenveen niet. Feyenoord dat zo graag druk zet, strafte het te weinig af', luidde zijn analyse. 'En als je tegen N.E.C. 2-0 voor staat na een kwartier, dan moet het helemaal voorbij zijn. Dan moet het niet meer aan hoeven te komen op een scheidsrechter die de VAR negeert.' Van Hanegem was ook niet goed te spreken over de verdediging, waar Geertruida Pedersen verving. 'Tyrell Malacia vind ik de laatste weken al erg vrijblijvend spelen; het mag nu wel eens iets volwassener. De manier waarop hij de 2-2 weggaf, dat mag een speler na honderd duels in het eerste elftal niet meer overkomen.'

Op papier waren het erg mooie cijfers: negen punten in één week. Maar de man die zelf de return van de UEFA-cupfinale moest missen in 1974, vond dat er nog geen reden was om al achterover te leunen. De weg naar een volgende finale was daar nog te lastig voor.

13. SLAVIA PRAAG (THUIS)

groepsfase – donderdag 30 september 2021 (2-1)

En toen kwam Slavia Praag, op donderdagavond. Gelukkig zaten daar wel een paar dagen tussen. En het was nog thuis ook. Op papier de sterkste tegenstander en – voor wat het waard is, na één wedstrijd – de koploper in Groep E. De ploeg uit Praag had van Union Berlin gewonnen.

Voetbal International sprak met trainer Jindřich Trpišovský, die zich kennelijk voorbereid had. ‘We weten wat ons te wachten staat’, zei hij. ‘Het is een bijzonder stadion en ik ben blij dat we ons daar mogen laten zien. Feyenoord speelt aantrekkelijk voetbal. Een klassiek, zeer aanvallend team, met goede spelers in de voorhoede. Ze zijn fysiek goed uitgerust en scoren gemakkelijk uit standaardsituaties. Ze hebben een zeer brede selectie, dus kunnen ze gemakkelijk roteren. We kijken er erg naar uit om deze wedstrijd te spelen.’

Dit waren nogal andere geluiden dan we vaak van vaderlandse deskundigen en zelfbenoemde kenners hoorden. Er was toch juist een gebrek aan kwaliteiten? En een te smalle selectie? Wat is dat toch, dat een buitenlandse trainer die langskomt iets heel anders ziet dan de Nederlandse tv-analist bij een bakje borrelnoten? Een mogelijke verklaring is dat het gewoon indekgedrag is. Stel dat je verliest, dan ga je minder af als je van tevoren al gezegd hebt dat die ander heel goed is. En als die ander dat van je aanneemt, wordt het ook makkelijker om ze een tegenvaller te bezorgen.

Een heerlijk Europees avondje stond Rotterdam-Zuid weer te wachten en natuurlijk hadden supporters aan de noordzijde maar weer eens een indrukwekkend spandoek gemaakt. Dit was misschien wel de ontmoeting waar men het meest op zat te wachten. De sterkste tegenstander thuis... als je die weet te verslaan, dan maak je een mooie stap.

Feyenoord speelt fel en zet druk vanaf het begin. Dat vertaalt zich in een doelpunt binnen dertien minuten. Het begint met een goed uitgespeelde aanval op links, waar Sinisterra Kökçü in stelling brengt. Hij staat helemaal vrij en schiet onberispelijk binnen. Natuurlijk kun je dat aan slecht verdedigen toeschrijven, maar snelle combinaties en goed positie kiezen helpen wel. In de achttiende minuut laat Pedersen zien dat het verhaal van slechte voorzetten inmiddels echt wel tot het verleden behoort. Hij stelt Luis Sinisterra in staat om te koppen. Die gaat niet voor eigen succes, al is het de vraag hoe bewust. Moeizaam wint hij het duel van zijn tegenstander. De bal landt voor de voeten van Linssen, die op de keeper schiet.

Vijf minuten later valt de 2-0 alsnog. Een snelle uitbraak van Sinisterra over de linkerkant leidt tot een voorzet die net niet Til bereikt. De bal komt bij Kökçü, die uithaalt. Ook die inzet keert terug, voor de voeten van Malacia, die Linssen met zijn rechterhand ziet zwaaien. Deze voorzet is goed en het springen van de spits uitstekend. Hij wint koppend van Lukáš Masopust, de nummer 8, meestal rechtermiddenvelder, maar nu in de rol van linksback. Doelman Aleš Mandous, die een jaar eerder een keer voor de nationale selectie keepte, is kansloos op de harde en hoge kopstoot. Opnieuw die rechterhand van Linssen in de lucht. Zojiust nog om Malacia te laten weten dat hij de bal wou hebben, nu om met het publiek en zijn medespelers te vieren dat hij heeft bijgedragen aan iets wat best wel eens een fraaie overwinning kan gaan worden.

Linssen had heel veel kritiek gekregen in zijn tijd bij Feyenoord tot nu toe. Eigenlijk was hij helemaal geen centrumspits, maar door omstandigheden stond hij daar. Hij was bepaald niet lang en scoorde toch regelmatig met het hoofd. 'Met het hoofd' kon je dan letterlijk en figuurlijk nemen. Hij gebruikte dat vitale deel van zijn lichaam goed. Niet alleen om hard te koppen, maar ook om zijn ogen de kost te geven, en voor het denken dat voor voetballers vaak zo nodig is.

Toen Feyenoord ruim een week eerder met 3-1 van Heerenveen won en Linssen zijn honderdste Eredivisiegoal maakte, liet hij aan RTV Rijnmond weten dat dit volgens hem niet het einde zou betekenen van het negatieve beeld dat er leefde. 'Ik denk dat de kritiek hier zal blijven tot ik wegga', zei de altijd goedlachse Limburger desgevraagd. 'Zo zijn de media en de mensen. Zoiets blijft toch doorsudderen, ook als ik blijf scoren. Volgens mij ben ik samen met Haller nu de topscorer.' Zijn conclusie na honderd gemaakte doelpunten klonk logisch: 'Ik denk dat ik een prima speler ben in de Eredivisie. Het zegt me dat ik het goed gedaan heb in mijn carrière.'

Gedaan heb... Een voltooide tijd. Hij is nu 30, en over een paar dagen zal de teller op 31 springen. Normaal gesproken zal dat inderdaad het laatste stuk van zijn voetballoopbaan betekenen. De man uit Neeritter was begonnen bij het lokaal legendarische VV Veritas en ging daarna naar MVV in Maastricht. Later begon de tocht naar het noorden: via VVV Venlo en Heracles Almelo naar FC Groningen. En toen weer wat zuidelijker, maar nog steeds in het verre oosten van Nederland: Vitesse, misschien wel de club waar zijn loopbaan het lekkerst liep.

Halverwege de tweede helft halveert Slavia de voorsprong, als een vrije trap van middenvelder Petr Ševčík wordt ingekopt door Tomáš Hole, de man die ook al scoorde met Tsjechië, tegen het Nederlands elftal. Hoewel Feyenoord met man en macht in de eigen zestien staat, lukt het niet om dit doelpunt uit een standaardsituatie te voorkomen. Malacia laat zich makkelijk passeren, maakt een overtreding en krijgt geel. Diezelfde Tyrell Malacia weerhoudt invaller Ivan Schranz ervan om van dichtbij de gelijkmaker te scoren. Op de rand van het doelgebied schiet hij in. Een simpele maar o zo belangrijke beweging met de voet voorkomt een doelpunt. Bijlow zou waarschijnlijk geen kans gehad hebben. Ook in de extra tijd verweert de back zich kranig. Ja, het is billenknippen. Maar de 2-1 blijft staan.

Feyenoord ging nu aan kop in Groep E. In De Telegraaf citeerde Valentijn Driessen die vrijdag trainer Arne Slot, die in aanloop naar de Europese wedstrijd Ajax ten voorbeeld had gesteld. 'Hij vond dat zijn ploeg meer kansen zou moeten creëren uit het vaak hoge percentage veldoverwicht. Tegen Slavia Praag werd de oefenmeester voor rust op zijn wenken bediend. Maar net als Ajax tegen Beşiktaş in de Champions League hielpen ook de Feyenoorders te veel kansen om zeep.'

Driessen zag in de tweede helft een Slavia Praag dat gevaarlijk aan het terugkomen was. 'Slot greep in, want de energie verdween langzaam maar zeker uit zijn formatie. Luis Sinisterra, Orkun Kökçü en Alireza Jahanbakhsh werden vervangen door Cyriel Dessers, Fredrik Aursnes en Lutsharel Geertruida om de meubelen te redden.'

De wissel van Orkun Kökçü had te maken met lichte klachten die hij kreeg. Samen met Bryan Linssen en Marcos Senesi was hij de uitblinker. 'Van de wat te veel wegende en beetje luie Turkse international is niets meer over', stelde de verslaggever van De Telegraaf. Met dat 'niets' bedoelde hij juist iets positiefs. 'Nadat Slot hem het shirt van Berghuis met rugnummer 10 heeft gegeven, betaalt Kökçü zijn trainer steeds vaker terug.' Hij noemde dat schot van de rand van het strafschopgebied waar Orkun 'doeltreffend uithaalde met een geweldige diagonale knal met zijn zwakke linkerbeen.'

Het zou ook kunnen dat het beeld van Driessen wat vertekend was. Dat linkerbeen was zo zwak nog niet van de man die als tweebenig te boek staat op de 'gezaghebbende' bron Wikipedia. Maar ook dat luie was niet zijn ware aard. 'Het is een hele goede voetballer', zei Cor Adriaanse tegen de NOS, toen Kökçü in het eerste debuteerde, in december 2018. 'Hij is tweebenig en heeft veel diepte in zijn spel. Orkun heeft zeker geen ruzie met de bal.' Ook Maarten Stekelenburg, destijds bondscoach van Oranje onder-19, hoorde je niet over lui zijn. 'Hij is een aanvallende

middenvelder, maar kan eigenlijk op elke positie op het middenveld uit de voeten. Met én zonder bal is hij zeer begaafd. Ook is hij iemand die hard wil werken. Een complete voetballer.' Dat beeld van 'lui' was van later én van korte duur geweest.

Het Algemeen Dagblad vroeg aan de doelpuntenmaker van de tegenstander hoe het zo gekomen was. 'Ze vlogen op ons af', zei die over de Feyenoorders in de eerste helft. 'Het hele stadion dreef hen naar voren en we konden het niet aan. Dit overkomt ons bijna nooit. Dit zijn juist ónze wapens: agressie en veel rennen. Ik wist eerlijk gezegd niet hoe we het om konden draaien en wist niet wat ik ermee aan moest op het veld. Ik hoopte snel op het einde van de eerste helft, want veranderingen in de rust waren echt nodig.'

Trainer Jindřich Trpišovský was hard in zijn oordeel. 'Ik schaam me voor wat we hier hebben laten zien', zei hij tegen het AD. 'De tegenstander was uitstekend en van een zeer goede kwaliteit, maar daar droegen wij ook aan bij. Dit is absoluut onze meest rampzalige prestatie van het seizoen. We waren slechts een zwakke sparring partner voor deze tegenstander. We leken wel wanhopig. We kregen een lesje in pressing en agressie.'

De trainer erkende dat een punt meenemen oneerlijk geweest zou zijn. 'Ik was woedend in de rust', zei hij. 'We waren bang om in deze ambiance tegen deze tegenstander te spelen. Dat is voor mij onbegrijpelijk. Net als Tomáš heb ik gebeden dat de eerste helft heel snel voorbij was. Tot die tijd konden we niets tegen elkaar zeggen. We waren machteloos en waardeloos. Maar nogmaals, de tegenstander speelde ook geweldig.'

En zo had Feyenoord in korte tijd twee keer laten zien dat het sterke tegenstanders de baas kon zijn. Zowel in de Eredivisie als in de Conference League. Dat kon nog wat worden, dit seizoen.

14. MOEIZAME OKTOBERMAAND

Eredivisie, oktober 2021 (ronde 8 t/m 11)

De maand oktober zou één Europese wedstrijd tellen, namelijk het thuisduel tegen Union Berlin. Als die nou gewonnen werd, dan begon het ergens op te lijken. Ondertussen moest er ook viermaal worden gespeeld voor de Eredivisie, waarvan drie keer uit. Dat ging allemaal maar moeizaam. Tegen Vitesse werd de tweede nederlaag van het seizoen geleden. Sommige mensen rekenden voor dat deze tweede zeperd opnieuw drie dagen na een Europese avond kwam. Op zich was dat waar, maar wat zegt het als je het over twee uitslagen hebt?

Het Algemeen Dagblad schreef het verlies toe aan persoonlijke fouten. 'Feyenoord geeft tegen Vitesse de doelpunten weg en kan de bestorming van de top nog even uit het hoofd zetten', concludeerde deze krant. 'De start van de Rotterdammers was ongeïnspireerd, in beide helften. De fouten die aan de Arnhemse doelpunten voorafgingen, waren van amateurniveau. En toen de inhaalrace echt moest worden ingezet, waren ze te onrustig om Vitesse nog te laten wankelen.' De Telegraaf wees vooral de verdediging aan als schuldige. 'Feyenoord lijdt door basisfouten tweede uitnederlaag van het seizoen', luidde de kop. Volgens de krant lag het niet aan Justin Bijlow, maar aan de mannen die vóór hem stonden.

Dit was toch een beetje waar de club mee worstelde aan het begin van het seizoen. Het beeld bestond dat je in Nederland geen klassieke top 3 meer had. Het ging tussen Ajax en PSV. Feyenoord moest samen met de subtoppers uitmaken wie er derde werd, en de ploeg uit Rotterdam kreeg van bepaald niet iedereen de beste kansen. De onderlinge ontmoetingen tot nu toe gaven wat dat betreft een dubbel beeld. Na Utrecht bleek nu ook Vitesse te sterk. Maar uitgerekend PSV werd wel verslagen. De koploper... Feyenoord was beter dan de beste.

In diezelfde maand werd er in Leeuwarden met een magere marge gewonnen van Cambuur. Halverwege de eerste helft kwam de thuisploeg op voorsprong, wat al snel werd rechtgezet via een fraai kopdoelpunt van Bryan Linssen. Drie seconden voor het einde van de eerste helft zorgde Aursnes zelfs voor de voorsprong met een schot dat via de tweede paal binnenketste. Na vier minuten in de tweede helft was het verschil al weer weg. De centrale verdedigers van Feyenoord liepen elkaar voor de voeten, wat leidde tot een mislukte onderschepping in de middencirkel. Uit de counter kwam het tegendoelpunt. Een nieuwe voorsprong verscheen daarna alsnog. In de 58^e minuut kwam Malacia ongehinderd op aan de linkerkant. Hij schoot van ver fraai vlak onder de lat in.

Ook tegen Sparta was het allemaal erg dunnetjes. Terwijl Het Kasteel smachtte naar het laatste fluitsignaal in de hoop dat ene punt te houden, scoorde Cyriel Dessers uit een corner. De klok stond op 91:19. Ja, Zuid had meer balbezit gehad dan West en minder overtredingen gemaakt. Passes waren er ook veel meer geweest en de passnauwkeurigheid was een stuk hoger. Het aantal schoten (6-15) en schoten op doel (2-6) viel eveneens uit in het voordeel van de gasten. Maar het lukte pas heel erg laat om dat ene te doen waarmee je een wedstrijd wint: scoren.

Ronduit pijnlijk was het gelijkspel thuis tegen RKC. Puntverlies tegen een ploeg die vooral meedoet om aan het einde van de rit niet te degraderen. Voor rust was Feyenoord niet scherp en verre van gretig, terwijl dat in de vorige maand nu juist zo goed ging. De schade viel aanvankelijk mee, maar in de laatste acht minuten van de eerste helft ging het toch echt mis. RKC kreeg twee goals cadeau en ging met een voorsprong de rust in. Guus Til maakte snel na de hervatting gelijk, dus het leek nog goed te komen. En juist dat gebeurde niet. Met bijna een hele speelhelft te gaan lukte het niet meer om een winnend doelpunt eruit te persen. Ook niet in de ruim bemeten blessuretijd.

Toch stond Feyenoord er eind oktober goed voor in de ranglijst. De ploeg had twee keer verloren en een keer gelijkgespeeld. Maar ook Ajax had zich thuis door Utrecht laten kloppen en in het weekend waarin Feyenoord met moeite van Sparta won, bleef de koploper op 0-0 in Almelo. Dat de Amsterdammers PSV met 5-0 versloegen deed hen dan wel weer goed, maar wat er gemorst was tegen Heracles kon er niet mee worden goedge- maakt.

Ajax had ondertussen meer verliespunten dan tegendoelpunten. Twee keer een gelijkspel en een nederlaag betekende dat er al zeven punten verspeeld waren. Toch had hun keeper nog maar twee keer de bal uit het net hoeven te vissen. Het doelsaldo van maar liefst 37-2 suggereerde een ongenaakbare positie aan kop, maar Feyenoord volgde op korte afstand. Sterker nog: als de inhaalwedstrijd tegen Heracles in winst zou worden omgezet, bleef er van het verschil nog maar één puntje over. Nee, de Coolsingel werd nog niet hardop genoemd en het Stadhuisplein nog niet van televisieschermen voorzien. Maar voorlopig deed Rotterdam aardig mee bovenin.

30. AS Roma

Finale, 25 mei 2022

Op woensdag 25 mei 2022 kun je, als de reis naar Tirana te ver, te duur of te veel moeite is, ruim voor De Wedstrijd al aardig wat zien, thuis voor de buis. De ESPN-talkshow in het teken van deze finale wordt al vanaf middernacht herhaald. Tegen de middag is er 'De Warming Up: AS Roma - Feyenoord'. Om een uur of drie een oude documentaire over een Europese avond uit 1991, tegen Partizan Tirana. Commentator Frank Snoeks vertelt hoe 'ver' Albanië destijds was, nog kort na de val van De Muur. Je kwam daar niet zomaar. Sprekend is het beeld van een poster ergens aan een wand. 'Partizani - Fejnord'. De bezoekers waren kennelijk zo bekend niet.

ESPN zendt DOCs uit over de gewonnen cups in 1974 en 2002 en een recentere reportage met Jens Toornstra. Zo kun je in je eigen woonkamer steeds dichterbij komen. De aftrap is om 21.00 uur en in de terugblik 'Van Drita naar Tirana' onderga je zelfs als blanco kijker hoe bijzonder het allemaal is. Sfeervolle beelden van een letterlijk rokende Kuip met z'n indrukwekkende spandoeken op de Gerard Meijertribune. We kijken mee over de schouders van twee supporters die een kamer huren in een hotel vlak bij het stadion. Een stukje van de grasmat, meer zien ze niet. Maar ze zijn erbij.

Het 'hoofdprogramma' begint om 19.00 uur. Twee uur voor de aftrap, met een klokje in beeld dat aftelt. In huiskamers en cafés ontmoeten vrienden elkaar. De frituurpan, de koelkast: niets mag aan toeval worden overgelaten voor die allesbeslissende wedstrijd. Een fraaie montage van ESPN laat vijftig jaar oude opnames naad- en tijdloos aansluiten op beelden uit het heden. De doelpunten van Rinus Israël en Ove Kindvall, het gejuich in zwart-wit: het 'rijmt' op wat er het afgelopen seizoen de revue passeerde. Telkens een ronde verder, met vallen en opstaan.

De aandacht van Pierre van Hooijdonk en Kenneth Pérez begint bij Justin Bijlow. De eerste keus staat toch in de basis. In het duel met Partizan had hij een voetblessure opgelopen die een operatie noodzakelijk maakte. Bijlow zou tot het einde van het seizoen uitgeschakeld zijn, meldde de club op 16 maart. Precies zeventig dagen later staat hij er dan toch.

Een ingesproken column van Michel van Egmond wordt ten gehore gebracht, met fraaie sfeerbeelden en muziek eronder. 'Sommige mensen worden geboren met een spraakgebrek, of een hazenlip', begint de columnist op droevige toon. 'Anderen hebben minder geluk: zij worden geboren met de liefde voor Feyenoord. 't Is een liefde die veel offers vraagt. En alleen sporadisch wordt beloond met succes. Vandaar dat je Feyenoord-supporters altijd kon herkennen aan die diepe frons in hun voorhoofd. Maar onder Arne Slot is nu alles anders geworden. Tegenwoordig kun je ze juist herkennen aan hun brede lach, aan hun opgestoken duim.'

Er verschijnt een supporter in beeld, samen met haar hondje. Twee etmalen in de auto gezeten en nu op een Albanees strand. Zonder kaartje op reis gegaan, maar niet voor het zonnetje. Aan Arne Slot worden beelden getoond uit Rotterdam. De fakkels in de volle Kuip, Het Legioen dat hunkert naar de winst. Alleen al die stralende lach van Slot is het waard om de tv voor aan te zetten. Maar ook zijn zinnige uitspraken over druk zetten en 'diepte achter de laatste lijn'. 'Eén omdat we daar goed in zijn, en twee omdat dat de meest veilige manier is om een counter te voorkomen.' De lach maakt plaats voor aandacht als de vragsteller weer aan het woord is. Slot neemt de journalist serieus en wil daarom de vraag goed horen.

Terwijl de spelers in een rij gereedstaan, komt er snel nog even het bekende rondje voorspellingen. Pierre van Hooijdonk gaat voor 1-3. Kenneth Pérez zegt: 'verlengen, penalty's, Feyenoord met de beker naar huis'.

Op NPO 1 staat de uitzending van Khalid en Sophie in het teken van de finale, met oud-spelers en bekende Nederlanders. Ook hier klinken er volop voorspellingen. Nestor Joop van Daele mag als eerste. Hij is wat voorzichtig. 'De gewone wedstrijd, denk ik, eindigt in een gelijkspel.' Daarna met een relativerende lach: 'En ik heb geen verder visioen.' Lilian Marijnessen voorspelt altijd 3-1 en dus nu ook. Ze zegt erbij dat haar dat nu wel ambitieus lijkt. Ruben Schaken verwacht een 1-0 voor zijn oude club, en Diederik Gommers gaat voor 4-1. De man die het afgelopen jaar al zo veel voorspellingen deed, krijgt er applaus voor. 'Je weet wel dat Mourinho daar trainer is, hè?', zegt Edwin Zoetebier, die naast hem zit, en zelf aan 2-1 denkt. Locoburgemeester Vincent Karremans houdt het op 0-0, 'en Dessers schiet de winnende pingel binnen.' Sophie Hilbrand hoopt als laatste op 5-0, maar moet daar zelf meteen hard om lachen.

De glazen bollen zijn niet van de beeldbuis te slaan. Bij Veronica wordt er ook al volop voorbeschouwd en voorspeld. Wim Kieft denkt dat Feyenoord wint, na verlenging. Kees Jansma hoopt dat het daarvóór al lukt. Maar Hélène Hendriks wil harde cijfers horen. 'Nee, dat meen je niet', klinkt het geheel terecht. Want die cijfers zeggen inderdaad niets. Jansma bezwijkt onder de druk en kiest voor 2-1. Hélène roept snel nog even 1-0.

Je wordt er als kijker niet geruster op. In de wetenschap dat voorspellingen net zo gekleurd zijn als het schatten van de leeftijd van een vrouw die er zelf bij is, zou je van alle mensen die vooraf aan strafschoppen denken moeten zeggen dat die de bui al zien hangen. Wat niet zo vreemd is, tegen het AS Roma van José Mourinho, die met drie verschillende clubs al vier keer een Europese finale speelde én won. Een strohalm waar supporters zich aan konden vastklampen: Feyenoord won tot op heden ook al zijn Europese finales. Maar ja, dat was met Van Hanegem en Jansen. Met Bosvelt en Van Hooijdonk. Robin van Persie, de jongste van de spelers die meededen, is inmiddels 38.

Als de voetballers het veld betreden, is er uiteraard weer een prachtige sfeer onder de drieduizend supporters van de club uit Nederland. Rotterdamse vlaggen kleuren de vakken achter het ene doel groen met wit.

Feyenoord oogt in het begin van de wedstrijd sterker, al komen er geen echte kansen. Als kijker weet je dat schijn bedriegt. Zo'n tegenstander als deze kan je de hele tijd laten voetballen en dan opeens toeslaan. Het eerste moment met nieuwswaarde is het uitvallen van Henrich Mchitarjan. De 33-jarige speler is teruggekomen van een blessure en heeft het geprobeerd. Maar het lukt niet. Hoofdschuddend zit hij op de grond, te wachten op verzorging. Of eigenlijk op de wissel. Hij is de eerste verliezer deze avond en straalt uit dat er écht iets op het spel staat. De teleurstelling druipt van hem af. Een aangerukte brancard blijkt niet nodig te zijn. Fysiek kan hij het wel opbrengen om het veld af te lopen, maar mentaal valt hem dat zwaar.

In de achttiende minuut speelt oud-Feyenoorder Rick Karsdorp wat zacht over op Chris Smalling. Dessers is alert en onderschept. Hij legt terug op Kökçü, die gebaart waar hij de bal wil. Hij krijgt hem ook, maar verraadt meteen dat de zenuwen in zijn benen zitten. Het schot lijkt nergens op, terwijl Nelson in het midden van het veld er vrij goed voor staat. Vijf minuten later probeert Lorenzo Pellegrini ploeggenoot Nicolò Zaniolo met een slimme pass vrij voor de keeper te krijgen. Dat eindigt in de handen van Bijlow. Kort daarna zet Geertruida een fraaie aanval op door Reiss Nelson aan te spelen. Die wil combineren met Sinisterra via een hakje dat er mooi uitziet, maar niet bij Nelson terugkomt. Tegen veel tegenstanders is dat niet meteen een probleem, maar bij AS Roma ligt dat anders. De zojuist ingevallen Sérgio Oliveira speelt over naar de als levensgevaarlijk bekendstaande Tammy Abraham. Gernot Trauner kent diens snode reputatie ook, en grijpt te hardhandig in. Het komt hem halverwege de eerste helft op een gele kaart te staan.

Bleef het daar maar bij. In de 32^e minuut geeft Gianluca Mancini een verre pass op Nicolò Zaniolo. Trauner, doorgaans de Rotterdamse rots in de branding, probeert te koppen en kan er net niet bij. Of eigenlijk net wel, maar wegwerken lukt niet. Bezat hij maar een flinke bos krullen, die Oostenrijker. Of een stevige kuif. Had hij de gladde schedel maar gekrijt, zoals biljarters dat doen. Nu schampt hij een beetje, meer is het niet. De voorzet bereikt Zaniolo en kaatst van diens borst af, verder wellicht dan zijn bedoeling is. Het leidt tot twee keer stuiten op de onberispelijke grasmat, die je ook al niet de schuld kunt geven. Vlak voor de voeten van Fredrik Aursnes lift Zaniolo met links de bal over Bijlow heen.

Het doelpunt lijkt uit het niets te vallen, maar het is niet fair om dat te zeggen. Hier gebeurt gewoon datgene waar iedereen bang voor is. Deze ploeg doet de hele tijd niet veel, maar je geeft ze heus wel kansen. De wijsheid van een man die één seizoen bij Feyenoord speelde, moet tegen Italianen altijd weer worden aangehaald. 'Ze kennen niet van je winnen, maar je ken wel van ze verliezen.' Als de klok op 31:32 springt, dwarrelt de bal voor het Rotterdamse deel van het publiek het doel in. Misschien is dat nog wel het pijnlijkst: hij huppelt. Was het nou maar een hard en onhoudbaar schot in de kruising. Maar dat nare ding stuitert zo vrolijk. Alsof voetbal maar een spelletje is. Hij gaat rustig dat doel in, als een jonge hond naar zijn mandje. Roma is de baas. Terugkomen van 1-0 is in de meeste gevallen niet onhaalbaar. Maar tegen een tegenstander als deze...

Het is makkelijk praten vanaf de zijlijn, maar het punt is niet dat Trauner niet hoog genoeg springt. Hij heeft oog voor de voorzet en daardoor te weinig voor de man die hij moet dekken. Had hij er maar dichterbij gestaan, dan was het vast anders afgelopen. Bijlow kon ook niet veel anders. En Aursnes met dat metertje tekort. Maar we kunnen nu niet bij de pakken neerzitten. Kökçü schiet voor rust nog een keer hard op de keeper, en eigenlijk is dat het enige wat Feyenoord op korte termijn terugdoet.

De tweede helft begint veelbelovend. Een corner van K k u op Sinisterra in de tweede minuut gaat meteen terug en de lage voorzet knalt via de voet van een verdediger tegen de paal en valt dan pal voor de voeten van Guus Til, die hard op doelman Rui Patr cio schiet. De man met 98 interlands voor Portugal viert zijn geslaagde ingreep met gebalde vuisten.

Het is een fase die hoop biedt. Amper twee minuten later schiet Malacia van ver op de keeper, die via – alweer – de paal wegwerkt. Je zult toch maar twee keer het aluminium raken in een paar minuten. De finale heeft veel meer energie en momentum dan bij dat balletje in de eerste helft, dat net niet weggekopt werd en binnenhobbelde. Uit de corner die erop volgt, is het w er dreigend. Dessers kan er niet bij. Hij heeft veel ruimte, maar de voorzet komt te ver voor hem. Aursnes houdt de bal binnen en legt terug op Malacia, maar die raakt hem verkeerd.

Slot is intussen aan het sleutelen aan een oplossing en besluit Toornstra in het veld te brengen voor Til, die vanavond nog niet veel successen kent. Vlak daarna heeft de door velen bejubelde Abraham een veel slechtere kopactie dan Trauner in de eerste helft, maar zijn misser heeft mildere gevolgen. Een onbedoelde pass op Dessers, die net niet kan schieten en door de stuit zelfs hands maakt. Tegen zwakkere verdedigers pakt dit ook anders uit, meestal.

In de 72^e minuut is het Roma dat gevaarlijk wordt via een schot van Jordan Veretout. Hij raakt Sinisterra, waardoor de baan van het schot verandert. Bijlow moet echt ingrijpen, terwijl dat in de hele wedstrijd maar weinig het geval is. Vijf minuten voor tijd moet hij weer aan de bak op een schot van Lorenzo Pellegrini. Feyenoord blijft strijden en knokken. Marcos Senesi voert een felle tackle uit op Abraham, of eigenlijk gewoon op de bal, maar de spits gaat tegen het gras met een theater alsof zijn linkerbeen bij de knie is afgezaagd. Ronduit g nant is wat daarna volgt. Kennelijk onwetend dat een camera hem in close up heeft,

kijkt de creperende komediant naar de bank. Een vette, duidelijk zichtbare knipoog. 'Niks aan de hand hoor, ik moest toch tijdrekken?' Een plaatje zegt meer dan duizend woorden, maar een ooglid kan ook een heel verhaal vertellen.

Slot haalt qua wissels intussen alles uit de kast. Pedersen is in het veld gekomen voor Trauner, Reiss Nelson is vervangen door Linssen, die in de blessuretijd nog een bal krijgt doorgekopt door Dessers. O, wat zou dat mooi zijn, als deze zogenaamde concurrenten hier samen een verlenging zouden afdwingen. Maar die ene aanvaller komt niet goed uit met z'n passen.

Jahanbakhsh en Wålemark komen uiteindelijk nog in de plaats van Kökçü en Malacia. Om in die laatste paar minuten nog de gelijkmaker te forceren. Na één seconde minder dan de extra tijd van vijf minuten fluit de scheidsrechter af. Aursnes en Geertuida zitten letterlijk verslagen op het gras. Toornstra ligt op z'n rug. De tranen komen pas later, als we ook Sinisterra hebben zien vegen door de ogen. Cyriel Dessers huilt net niet, maar juist daardoor is het diep gevoelde verdriet zo goed zichtbaar in zijn ogen. Hoe graag je zo'n finale ook anders wilt zien aflopen, dit is voor een supporter een roemrijk beeld van helden die ervoor geknokt hebben. Het 'You'll Never Walk Alone' klinkt op uit de vakken. Spelers en supporters klappen voor elkaar. Zwijgende blikken en vochtige ogen.

Eén voor één gaan de verliezers de medailles ophalen die bij de tweede plaats horen. Kökçü is de op een na laatste. Beleefd laat hij zich het eremetaal om de hals hangen. Net als bij de anderen is het hoofd toch al gebogen. Meteen na de ontvangst gaat de onderscheiding bij Orkun al weer af. Hier waren we toch zeker niet voor naar Tirana gegaan!

Het zal even tijd nodig hebben om het onder ogen te zien: deze club is ver gekomen. Heel, heel ver.

BRONNEN

Kranten

Algemeen Dagblad
De Telegraaf
Trouw
de Volkskrant

Websites

www.feyenoord.nl
www.espn.nl
www.fcupdate.nl
www.fr12.nl
www.voetbal.com
www.youtube.nl
www.wikipedia.nl

Voetbalboeken van dezelfde auteur

www.beterdandebeste.nl
www.wegennarome.nl

www.tirana22.nl
tirana22@ziggo.nl

